

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Ekim 2004, Yıl 8 Sayı: 131 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KIBRIS TÜRK EMEKÇİLERİ RUM BURJUVAZİSİNE DE KAFA TUTMAYI BİLİR

- "Takke düştü- kel göründü". TC'nin Denктаşla 50 yıldır yürüttüğü bölücü politikaya CTP artık alet olmamalı
- Yıllardır Denктаş ve TC devletinin baskısına boyun eğmeyen Kıbrıs Türk emekçileri, Papadopoulos rejimine de direnecektir
- Meydanlarda "bağımsız-birleşik Kıbrıs" için haykıran onbinler Rum burjuvazisine teslim olmayacaklardır. Rum emekçi kardeşleriyle kolkola anti-emperyalist Kıbrıs yürüyeceklerdir
- "Kıbrıs'ın tek sahibi benim" politikalarını sürdüren Rum burjuvazisi ve ona destek veren AKEL, Kıbrıs halkı arasında en büyük bölücülüğü yapıyorlar

Başyazı

Boyun Eğmeyeceğiz

Ülkemizde 50 yıldır talan ve yağma üzerine kurulu Denктаş Düzeni iflas etti. Bu düzen TC'nin himaye ettiği ve kendi amaçları için kurduğu düzendi. Denктаş ve rejimin kokuşmuş savunucuları, Kıbrıs Halkı'nın hep karşısında yer almışlar. Hep kendi burjuva çıkarlarının peşinde olmuşlardır. Onlara, emperyalistlerin ve TC'nin verdiği nimetler halkı satmak için yeterli olmuştur.

Burjuva çıkar ve emperyalistlere kulluk ederek Rum burjuvalarla hep çatışmışlardır. Bu çatışmalar ve yıkımlar sonucu zararı hep halk gördü.

Devamı Sayfa 2'de

**SOSYALİST
GENÇLİK EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

Neler Oluyor Neler?

Sayfa 3'te

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 4'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 6'da

Kulis

Halil Yılmaz

Sayfa 9'da

Tavır

Ahmet Cenkler

Sayfa 10'da

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

PAPADOPULOS'TAN TÜRKİYE'YE ŞARTLI EVET

Filelefteros gazetesinden alınan

habere göre, Rum yönetimi Türkiye'nin AB'ye üyeliğinin Kıbrıs halkı için yararlı olacağını, Ankara'nın Kıbrıs çabalarına rıza gösterdiği sürece Türkiye'nin adaylığını engellemeyeceklerini, TC'nin KC'yi tanıdığını ancak ticaret yapmadığını, KC uçaklarının TC havasahasından geçişine bile izin vermediğini, Annan Planı'nın ise TC askerinin adada kalmasını öngördüğünü bunun da endişe yarattığını belirtti. Kıbrıs sorununun çözümü konusun-

da Kıbrıs halkının çıkarlarını hiçbir tarafın düşünmediğini ve bu anlamda da sorunun ada üzerinde egemen olan güçlerin çıkarları doğrultusunda şekillendiğini hep söyledik durduk. TC'nin AB üyesi olmasının Kıbrıs sorununun çözümüne yapacağı etkidenden bahsedenler, Kıbrıs halkının çözümünden yana olan beklentisini unutmuş durumdadırlar. Sorun, emperyalistlerin çıkarlarının tatmin edilmesi, uzlaştırılması noktasındadır. Bakalım daha neler göreceğiz.

PASAPORT BİLMECESİ

KKTC adı konulan devlet ne yapacağını şaşırdı. Bundan 3 yıl önce Ercan'dan Amerika'ya gitmek isteyen Fırat Cemal isimli yurttaşın Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportuna el koyan devlet, şimdiye kadar Cemal'in pasaportunu iade etmedi. Rauf Denktaş'ın "Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportu vatandaşımızın hakkıdır" sözüne rağmen iade edilmeyen pasaport olayı, bazı soruları da aklılara getirdi. Geçtiğimiz günlerde Rauf Denktaş'ın torununun da KC pasaportu alması, sanırım Denktaş tarafından "bahşedilen" bu hakkın bir sonucu olsa gerek. Ancak bundan 3 yıl önce pasaportuna el konan vatandaşın pasaportunun hala iade edilmemesi de çelişkili bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Rauf Denktaş ve zihniyeti tarafından icat edilen "hakların" ne zaman ve kimlerin lehine, hangi siyasî çıkarların hesaplanarak gündeme sürüldüğünün düşünülmesi gerektiğine inanıyoruz. Bir yandan Denktaş'ın torunu pasaport alsın ve pasaportuna el konmasın, diğer yandan da aynı pasaporta sahip yurttaşın pasaportu hala iade edilmesin. Bu tür çelişkiler, bu sistemde kimlerin ne tür çıkarlar peşinde koştuğunun somut bir göstergesidir. Rauf Denktaş'tan ve adamlarından ya torununun pasaportuna da el koymasını ya da Fırat Cemal'in pasaportunu iade etmelerini bekliyoruz. Bakalım hangisini yapacaklar?!!

Kıbrıslılardan Ortak Barış Etkinliği

İki Toplumlu Kıbrıs Barış Platformu tarafından organize edilen etkinlik için ara bölgede Ledra Palace'ta toplanan barışseverler güney Lefkoşa'daki Markos Dragos heykeli önüne yürüdüler. Kalabalık daha sonra buradan Mağusa kapısına doğru yürüyüşe geçti. Etkinliğe çok sayıda genç barışsever katıldı. "Encounters for Peace" (Barış için gençlik hareketi) gurubunun etkinliğe çok kalabalık katılması dikkat çekiciydi. Yürüyüş boyunca Türkçe ve Rumca sloganlarla barış arzularını haykıran barışseverler, "Cypriots Hear the Deaf We want a Peace", "People United in a Country Divided" yazılı pankartlar taşıdılar. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürüyüş Mağusa kapısında son buldu. Burada Lefkoşa belediye başkanları adına yapılan konuşmaların ardından komite adına Neşe Yaşın ve Nikos Anastasiou birer konuşma yaptılar. Konuşmaların ardından çatışmalarda hayatlarını kaybedenler adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Daha sonra, Enver Davulcu ve Androlla Şadi tarafından okunan "Lefkoşa" adlı şiirle etkinlik sona erdi.

TÜRKİYE KIBRIS CUMHURİYETİNİ RESMEN TANIDI

TC, Kıbrıs Cumhuriyeti ile gümrük birliği anlaşmasını imzaladı. Anlaşma sonucunda, uluslararası hukuk kuralları çerçevesinde yürütülecek tüm işlemler geçerli olacak.

KKTC'yi tanıma derdine düşen Talat hükümeti ise imzalanan anlaşmadan sonra paniğe kapıldı. Arkalarında "büyük TC'yi hissetmekten ve onun çıkarlarına göre iş yapmaktan vazgeçemeyen hükümetin bu konudaki tavrı ise laf salataları ile daha acınası bir halde. Güvenilen, hami denilen TC, çıkarları gerektirdiğinde ona yavrluk etme derdinde olanları işte böyle rezil eder. Emperyalistlere güvenmenin de bir sonucu olan bu olay, halkımızın dikkatle düşünmesi ve geleceği kimseye bırakmayıp kendi elleriyle kazanması için iyi bir örnek olarak tarih sahnesindeki yerini aldı.

AKDENİZ GARANTİ BANKASI ÇALIŞANLARINDAN UYARI GREVİ

Hür-İş'e bağlı Büro-İş sendikası Akdeniz Garanti Bankası merkezi ve şubelerinde, işverenle imzalanan toplu iş sözleşmesinin sonucunda işverenin 15 gün süre istedi. Bu süre içinde de işçilerin iyiniyetini suistimal ederek personel yönetmeliğinde değişiklikler yaptı. Hayat pahalılığı ve izinler gibi konularda uzlaşılmasına rağmen, alınan kararı kendi lehine bozacak uygulamaları çalışanın onayına sundu. Bu nedenle çalışanlar da bir günlük uyarı grevi yaptılar. Kıbrıs Sosyalist Partisi Siyasi Büro sekreteri Mehmet Süleymanoğlu da grevdeki çalışanları grev yerinde ziyaret ederek, sorunlarını dinledi ve direnişe destek verdi.

CYPFRUVEX'TE TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ, SONUÇ; İŞÇİYE SADAKA

Cypfruvex firması ile Dev-İş'e bağlı Emek-İş sendikası arasında 103 Cypfruvex işçisini kapsayan toplu iş sözleşmesi yapıldı. Sözleşmede, evlenme ve doğum yardımına getirilen artış komik; 100 milyon TL!!! Aylık kişi personele de 13. maaşın ödeneceği aldığımız haberler arasında. Sözleşmeden sonra yapılan törende konuşan Maliye Bakanı Ahmet Uzun'un tavrı da ilginç. Uzun, konuşmasında iş barışının korunarak bu sözleşmenin yapıldığını, Emek-İş başkanı İsmail Özbarış da bu sözleşmenin pek uygun olmasa da çok iyi olduğunu, ileride daha iyi sözleşmeler yapılmasını arzuladığını belirtti. Anlaşılan Uzun, en basitinden bir evlenme töreninin ne kadar paraya mal olduğunu bilmiyor. Ya da bir doğumda hastane masraflarının ne kadar tuttuğundan da haberi yok. 100 milyonluk bir sözde artış ile iş barışı da böylelikle korunmuş oluyor. Ve sendika başkanı-

Başyazı

Boyun Eğmeyeceğiz

Ülkemizde 50 yıldır talan ve yağma üzerine kurulu Denktaş Düzeni iflas etti. Bu düzen TC'nin himaye ettiği ve kendi amaçları için kurduğu düzendi. Denktaş ve rejimin kokuşmuş savunucuları, Kıbrıs Halkı'nın hep karşısında yer almışlar. Hep kendi burjuva çıkarlarının peşinde olmuşlardır. Onlara, emperyalistlerin ve TC'nin verdiği nimetler halkı satmak için yeterli olmuştur.

Burjuva çıkar ve emperyalistlere kulluk ederek Rum burjuvalarla hep çatışmışlardır. Bu çatışmalar ve yıkımlar sonucu zararı hep halk gördü.

Kıbrıs Sorununda geline yeni aşamada, TC ile Rum burjuvazisi emperyalistlerin "hakemliğinde" al gülüm-ver gülüm politikalarını götürüyorlar. Kıbrıs Rum solu ve başta AKEL, bu pazarlıkta yer alarak, Papadopoulos'a destek vererek Kıbrıs Türk Halkının ve emekçilerinin taleplerini "ortak vatan" şiarlarını duymamaktadırlar. Kendisini Kıbrıs Türk solu içinde gören (hatta başı çektiğini iddia eden) CTP de son yıllarda bayrağı Denktaş'tan alarak TC ile işleri birlikte götürme yarışına girdi. Bir yanda Papadopoulosla işleri götüren AKEL. Diğer yanda TC ile işleri götüren CTP.

İşte bunların politikaları. İşte bunların çözümleri.

TC, kendi işine geldiği zaman, "o çok sevdiği Kıbrıs Türk Halkını" bir çırpıda uluslararası emperyalistlere ve Rum burjuvazisine teslim edebilmektedir. Ne "anavatan" ama!!!!

TC'nin AB beklentileri ve emperyalistlere teslim oluşu ile birlikte, Rum hegemonyasında olan Kıbrıs Cumhuriyeti ile gümrük birliğine gitmesi ve arkasından gelecek diğer adımlar, onların bu güne kadar ortaya koydukları "anavatan-yavru-vatan" edebiyatının sahteliğini ortaya koyuyor.

Burjuva dünyada hamaset geçmez. Burjuva dünya çıkar üzerine kuruludur. Çıkarlar gerektirdi mi işte adamı böyle ya beleş verirler. Burjuva dünyaya bel bağlayan CTP ve Başkanı sayın Talat da "ne yapayım, kendimi mi asayım?" diyerek sadece sızlanır.

Kuzeyde ve güneyde burjuvaziye ve emperyalistlere koltuk değneği olanlar, Kıbrıs Halkının gözünde teşhir olmaya başladılar. Onlar çare olamazlar.

Çare, Kıbrıs Halkının ellerindedir. Çare Kıbrıs emekçilerinin ellerindedir. Çare sosyalistlerin önderliğindeki Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'nin kurulmasıdır.

Bunu yıllar var söyledik. Bıkmadan söyleyeceğiz. Bunu hamaset sayanlar, burjuvaziye koltuk değneği olmaya devam etsinler.

na göre de bu çok iyi bir anlaşma...

İşçiye sadaka vermekle de iş barışı korunmuş oluyor. İş barışı teriminin burada kullanılmasının da özel bir anlamı olsa gerek. Bu sistemde işçiler ile patronlar arasında barış olamaz. Ancak ve ancak, grevler sonucunda geçici anlaşmalar olabilir. Ama bunlar da çözüm olarak nitelenemez. Sınıf çıkarları taban tabana zıt olan iki sınıfın barışması bilimsel olarak mümkün değildir. Sanırım Maliye Bakanının ve sendika başkanının bundan haberi yok. Olsa bile bunu söylemek işlerine gelmiyor. İşçiler, devletin patronlara ait olduğunu biliyorlar. Bu anlamda da düşman sınıf olan burjuvazi ile aralarında sürekli anlaşmalar köprüsü kuran ve bunu da emek adına yüceltebilen sendika yöneticilerinin de farkına varmak durumundadırlar. İşçileri kurtaracak olan, 100 milyonluk sadakalar değil, kendi iktidarı olacaktır.

Neler oluyor neler?

Evren'e neler oluyor?

Güney'deki Gardaş derneğiyle ilgili Afrika'nın ön sayfasından verilen yazısında Evren Maner yoldaşımız şöyle demiş: 'Derneği kapatmak veya kapatılmak isteyenler, üyelerimizi rahat bıraksınlar, beni bulsunlar'

Bu gayet enteresan bir çalışma tarzı? Bireyci. Neredeyse kabadayı Evren dedirten bir tavır. Nereden öğrendi Evren yoldaş bunları? KSP çevresinde her işin birlikte ve örgütsel olarak ele alınması çabası vardır - ne kadar becerilir, ne kadar iyi yapılır ayrı sorun. İyi ama Gardaş olarak işlerin örgütsel şekilde ele alınmasında sorun varsa bireysel çıkışlar yapmak yerine bu sorun örgütlü bir çabayla nasıl çözümlere kafa yormak ve onu örgütlü bir çabayla çözmek gerekmez mi? Gerekir!

Bireyin kendini eğitmesi için yapacağı eğitim çalışmasında, birey olarak çaba harcaması şarttır. Bu alanda yoldaşların bireyler olarak çaba harcaması yolu kaçınılmaz bir yoldur. Herkes beynini kendi kafasında, kafasını da kendi vücudunda taşıyor da o nedenle. Kaldı ki, bu alanda bile Parti'nin mevcut kolektif çabalarla oluşturulan ve sınıfımız ve halkımızın pratiğinde denenmiş siyaseti, ve de komünizmin geçmişteki kolektif birikimi temel dayanak oluşturur bireysel çalışma için. Evren yoldaşın bireysel çabalarını bu alana, yani kendini ML olarak yetiştirme alanına yoğunlaştırması onun için ve dolayısıyla da Parti için, ve de Gardaş için çok daha faydalı bir yönelim olacaktır.

Evren yoldaşın Afrika gazetesinde birinci sayfadan basılan bu makalesi ele alınan konu açısından çok enteresan bir zamanlamaya denk düşmektedir. Parti ayın 19'unda AKEL'den yoldaşlarla görüştü. Bazı diğer sorunlar yanında Gardaş'ın faaliyetleriyle ilgili olarak da yoldaşların desteğini istedi, ve bu destekle ilgili olarak, mesela Gardaş'ın kaydı sorunuyla ilgili olarak bizzat Eleni yoldaşın sorunu ele alacağına dair ortak karara vardı. Gardaş yönetim kurulu üyeleri Eleni yoldaşla temas kuracak ve sorunu birlikte çözmek için birlikte çalışacaklardı. Ayın 20'sinde ise KSP üyesi ve de Gardaş Yönetim Kurulu üyesi olarak Evren yoldaşın yazısı Afrika'da birinci sayfadan basıldı. Bunun ne oluru vardır ne de eder! Gardaş yönetimini bilemeyiz ama KSP'nin böylesi bir çalışma tarzını kabullenemeyeceğini Evren

yoldaşın bilmesi gerekirdi.

Bu yazının Gardaş'ın karşılaştığı sorunları çözmek amacıyla yapıldığını düşünmek de imkansız. Çünkü yazının ruhu Gardaş'a burjuvazi tarafından yapılan baskıları Evren yoldaşın bireysel göğüslemesi ve de sorunu AİHM'e götürmesiyle çözmeyi öneriyor. Bu iki yaklaşımda ilk başta KSP, ve ümit ederiz aynı zamanda Gardaş'ın ruhuna aykırıdır, çünkü yanlıştır.

Burjuvazinin sınıfımızın ve halkımızın örgütlenme, bilhassa da birlikte örgütlenme, hele hele burjuvaziye ve emperyalizme karşı örgütlenme çabalarına iyi niyetle yaklaşmasını beklemek için, onların bu tür çabaları baltalamak amacıyla ellerinden geleni yapmayacaklarını düşünmek için hiç bir sebep yoktur. Burjuvazinin bu çabalarına karşı direnmek ve o çabaları yenmenin yolu ise bireylerin gücünü her zaman için aşar. Bazen da tek tek örgütlerin gücünü aşar. Bu saldırılara karşı önce örgütlü, tüm örgütü kazanan bir çaba, sonra da tüm diğer demokrat, yurtsever güçlerin desteğini elde eden bir çaba ortaya konulmalıdır. Saldırı ancak bu şekilde püskürtülebilir.

Gardaş'a somut olarak baktığımızda, onun Güney Kıbrıs'ta kurulmuş, içinde ve yönetiminde pek çok Kıbrıslı Türk'ün -hem de Kuzeyde yaşayan, hem de KSP üye ve sempatizanı olan- yer aldığı bir dernek olduğunu görürüz. KSP'nin Kuzey ve Güneyin yerli burjuvazisine, burjuvazinin ve onların dini, askeri ve sivil bürokrasisinin emperyalist 'anavatanlarla' birlik siyasetine, İngiltere-ABD, ve NATO'nun Kıbrıs'taki varlık ve emellerine karşı olduğu, onları yenilgiye uğratmayı amaçladığı, bu amaçla tüm Kıbrıs halkını birleştirmeyi bir ön şart olarak gördüğü herkesin, bu arada bu güçlerin de bilgisi dahilindedir. Evren'in de bilgisi dahilinde olması gereklidir!

Bu şartlarda Kıbrıs Cumhuriyeti'nin polis ve İçişleri Bakanlığı'nın Gardaş'a karşı faaliyetleri anlaşılır ama kabul edilemez bir yaklaşımdır. Burjuva demokrasisinin mevcudiyetinden bahseden bir yönetim, vatandaşların kendi görüş ve amaçlarına uygun olarak demokratik ve açık olarak faaliyet yürütmesine engel koyma hakkına sahip değildir. Tabii ki, burjuva demokrasisi var. Güney Kıbrıs'ta var olduğu ilan edilen, Kuzey Kıbrıs'ta bile var olduğu ilan edilen burjuva demokrasisi vatandaşların demokratik ve açık bir şekilde örgütlenme hakkını

kısıtlayamaz. KSP vardır. Bir parti olarak vardır. Hem de Kuzey'de. Gardaş ise, bir KSP değildir, bir parti değildir, siyasi bir örgütlenme değildir. Siyasi yönü Gardaş'ın üyelerinin kendi partilerinin veya bireysel siyasi görüşleriyle kısıtlıdır. Gardaş olarak, sürekli değil ama zaman zaman ele almaya karar verdikleri siyasi içeriği olan kampanyalarda oluşturdukları ortak siyasetlerle kısıtlıdır. Yani Kuzey'de KSP legal olarak var ve faaliyet yürütürken, Güney'de Gardaş'ın kayıt edilmesinin önlenmesi akıl dışı ve de imkansız bir çabadır. Böyle bir çabanın ortada olduğu şartlarda yapılması gereken de, bir yandan örgütün bunu birlikte göğüslemesi, diğer yandan bu çabaların tüm diğer Kıbrıslı demokratların gözünde teşhir edilip, onların da desteğiyle, onlarla birlikte yenilgiye uğratılmasıdır. İyi ama, tüm demokrat, yurtsever ve barış güçlerinin desteğini alabilmek için de örgütlü ve bilinçli bir çaba gereklidir.

Evren yoldaş bilinçli, örgütlü, disiplinli ve de sabırlı bir çaba ortaya koymak yerine, 'beni görün' tavrıyla bireysel ve sonuç alma imkanı olmayan bir yaklaşım geliştirmiştir. Hem sonuç almayan, hem de zararlı bir yaklaşım.

Gardaş'ın kayıt sorununu ve de polisin baskıları sorununu AİHM'e giderek çözmek önerisi de yanlıştır. Sen bu sorunları Gardaş olarak örgütlü ve bilinçli bir çabayla göğüslemeyi denedin mi? Bu sonuç vermediği oranda Güney Kıbrıs'ın diğer demokratik güçleriyle birlikte göğüslemeyi denedin mi? Bu burjuva demokrasisi sorununu onlarla birlikte çözümlemeyi denedin mi? Yani burjuvazinin ürettiği bu demokrasi sorununu ortaya koyarak Kıbrıslıları birleştirmeyi denedin mi? Yani burjuvazinin senin eline verdiği bu imkanı siyasetimizin zaferi için bir araç olarak, Kıbrıslıları birleştirmenin bir aracı olarak kullandın mı? Yok. Ama tutmuş, pek çok üyesi Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan bir örgüt adına, kendisi Kuzey Kıbrıs'tan Güney'e göç etmiş bir Kıbrıslı Türk olarak, ve son dönemde ve ikide bir Kıbrıs Cumhuriyeti hükümetini AİHM'e şikayet etmekle tehdit eden ve Kuzey Kıbrıs'ta Türkçe çıkan bir gazetede Kıbrıs Cumhuriyetini de AİHM'e şikayet etmekle tehdit ediyorsun. Ve bunu Gardaş adına, Güney Kıbrıs'ta her miliyetten vatandaşlarımızı birleştirmeye çalışayan bir dernek adına yapıyorsun. Bu nasıl olacak da Güney Kıbrıs'ta Gardaş'a sempati kazandıracak? Var mı bunun izahı? Kaldı ki bu fazlasıyla çocukça bir öneri.

Herşeyi AİHM'e götüremezsin. KC Avrupa Birliği üyesi bir devlet. İç hukuku işletmeden, oradaki süreci sonuçlandırmadan AİHM'e gidemezsin. Bir öneri getireceksen, öneri siyasi olarak yanlış olsa bile, hiç değilse mevcut işleyiş kurallarına uygun olsun. Hukuk bilgin kısıtlıysa, git demokrat bir hukukçu arkadaş bul, ve onun tavsiye ve önerilerine göre hukukla bağlantılı bir öneri yap. Yani bireysel çıkış ve dolayısıyla da bireyin kaçınılmaz olarak kısıtlı bilgi gücü bu basit durumda bile bireyselliğin işe yaramazlığını sergilemektedir.

Gardaş bağımsız bir dernektir. KSP'nin AKEL'le yaptığı görüşmede Gardaş'ın karşılaştığı sorunlarla ilgili destek istemesi, hem Gardaş hem de KSP üyesi yoldaşların böyle bir sorun hakkında KSP'yi haberdar etmesi, AKEL ve EDON'un bu konuda yardımcı olup olamayacaklarının sorulmasını istemeleri nedeniyle ortaya çıkmıştır. Evren yoldaşın bu konuda Afrika'da makale yazması nasıl ortaya çıktı?

Şu açıkça ortaya konmalıdır ki, bu makalenin KSP ile ve bildiğimiz kadarıyla Gardaş yönetimiyle uzak yakın bir bağı yoktur. Bu Evren yoldaşın bireysel ve bizce tamamıyla yanlış, faydadan ziyade zararlı bir çıkışıdır.

Gardaş kayıt olacak. Evirip çevirseler, baskı bilmem ne yapsalar da, Gardaş kayıt olacak. Kim önleyebilirmiş ki? Hiç kimse! Burjuva demokrasisi varsa hiç kimse. Burjuva demokrasisi yoksa o başka.

Gardaş'ı 'kapatmak veya kapattırmak isteyenler, üyelerimizi rahat bıraksınlar', yönetim kuruluna yazılı olarak müracaatlarını yapsınlar ki herkes bilsin istekleri nedir. Yoksa Gardaş Yönetim Kurulu onları bulur. AKEL, EDON, PEO, ve Kıbrıs'ın tüm demokratları onları bulur. Yapılması gereken de budur.

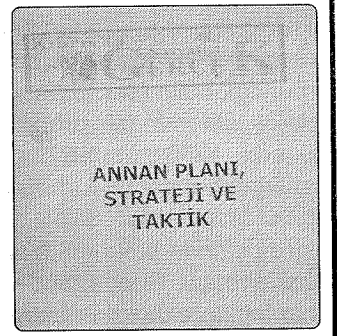
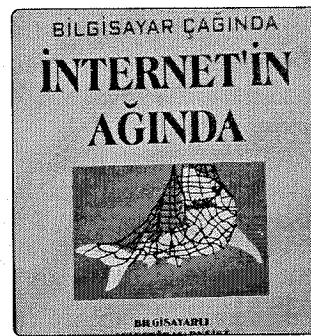
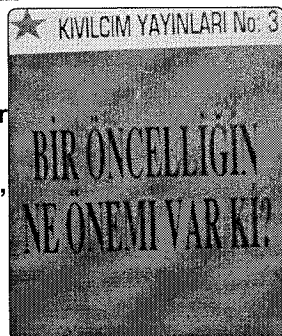
Kaldı ki kayıt etmeyi reddetseler ne yazar! Her gün polis baskını düzenleseler ne yazar. Gardaş vardır ve var olmaya devam eder! Yeter ki Kıbrıslılar ona sahip çıksınlar! Yeter ki Gardaş'ta faaliyet gösteren herkes yanlışlarında ısrarlı değil, yanlışlarını düzeltmekte kararlı olsun. Doğru, disiplinli ve kararlı bir çalışma ortaya koysun!

Evren yoldaşın bunları başaracağına eminiz!

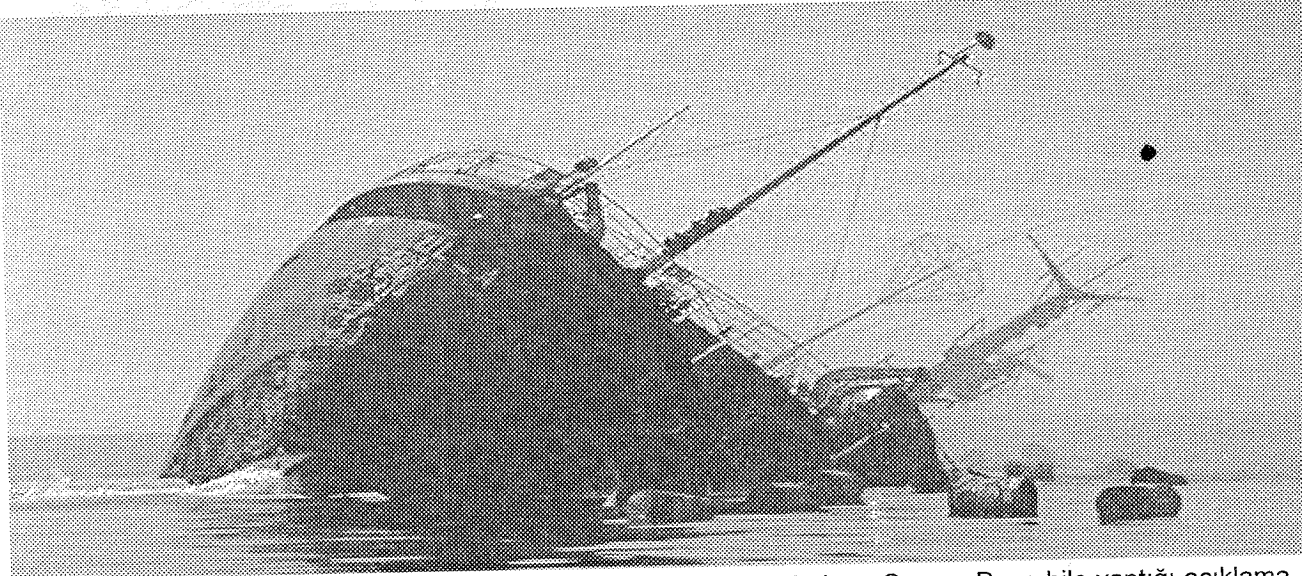
OKUDUNUZ MU?

Kıvılcım Yayıncılık tarafından yayınlanan kitapların tüm kitabevlerinde...

Kitaplarımıza elden ulaşmak isteyen okurlarımız, 0392 22 70 680 numaralı telefonu arayarak, ya da st-cypru@st-cyprus.co.uk e-mail adresinden bize ulaşabilirler. Kitabınız en kısa sürede sizlere iletilecektir.

Batan Bir Gemi Haberinin İçyüzü

6 Eylül'de İskenderun Körfezi'nde İspanya'ya geri gitmeye hazırlanan MV Ulla adlı gemi batıyor. Gemi 2,200 ton termik santral külü ve 3 kilogram krom-6 maddesi ile bir aydır körfezin sığ bir yerinde batık duruyor. Geminin hikayesi çok ilginç. 1999 yılında İspanya'dan yüklenen toksit ve tehlikeli kül Cezayir tarafından işlenmesi tehlikeli olduğundan reddedildi. Muammalı bir şekilde aynı gemi Türkiye'ye ulaştı. Yıllarca Türkiye'de bekleyen gemi alınan kararla İspanya'ya geri gönderilecekti. Ancak gemi yola çıkmadan körfezde "battı"; batırıldı.

MV Ulla gemisi yıllardır devam eden bir olayı böylece kamuoyunun gündemine getirdi. Yıllardır Avrupa Birliği ülkelerindeki eski gemilerin %50'si Türkiye'de parçalanıyor. Hurda olarak satılıyor. AB'de çevre ile ilgili yasaların çok sıkı denetim altında olması bu ülkelerin kendilerine ait olan gemileri parçalayıp hurdalaması pahalıya mal oluyor. Buradaki gemiler ya Türkiye'ye ya Çin'e, ya da Hindistan'a gönderiliyor. Türkiye'de gemi parçalama, hurdalama metotları Uzakdoğu'daki ülkelere hiç de farklı değildir. Uzun yıllar serviste bulunan gemiler bir dizi toksit madde muhteva ediyorlar. Akciğer kanseri yaratan amiyant maddesi bu gemilerde çok yaygın. Buna ek olarak kargoları zehirli maddelerle yüklü gemiler kargosu yokmuş gibi gösterilerek Türkiye'ye gönderiliyor. Türkiye'de ortalama olarak yılda 100'e yakın gemi parçalanıp hurda olarak satılıyor. 2000 yılından beri Türkiye'nin İskenderun limanında bekletilen zehir-toksit madde dolu MV Ulla gemisini İspanya'ya geri gönderme tam bir fiyasko ile sonuçlanmıştı.

TC çevre bakanı Osman Pepe bile yaptığı açıklamada toksit madde ile yüklü bu geminin batırılmasında sabotaj olayının olabileceğini açıklamak zorunda kaldı. Bu durum karşısında 300 bin ton suyun kanser yaratan maddelerle kirlenmesi tehlikesi ile karşı karşıya kalınıyor.

İspanya'dan gelen haberlere göre gemideki toksit maddelerinin ticaretini yapan İspanyol şirketinin sicili hiç de temiz değil. Şirket 2001 yılında İspanya yönetimi tarafından yasa dışı toksit madde ticareti yaptığı için 37 bin dolarlık bir cezaya çarptırılmıştı. Geniş turist sahilleri olan İspanya bu gibi maddelerin kendi sahillerine ulaşmaması için her türlü önlemi alırken TC hükümeti toksit madde yüklü ya da kirliliği taşıyan gemilerin hurdalanmasında doğru dürüst denetim bile yapmıyor. Hurdaların atıldığı bölgeler de insanlar "değerli" malzeme arayışları yaptıkları ancak bu hurdaların bulunduğu yerlerde de büyük oranda amiyant ve toksit maddelerin bulunduğu çevre ile ilgilenen gruplar tarafından kanıtlandı. Bir aydan fazladır İskenderun körfezinde batık duran MV Ulla gemisinin oradan çıkarılması için ne gibi çalışmalar yapıldığı dahi açıklanmıyor. TC basınında çıkan haberlere batık gemiden sızan kirliliğin "aşırı olmadığı" bildiriliyor. Gelgelelim geminin uzun süre deniz suyunda kalması sayesinde çürümenin gemide bulunan toksit maddeleri deniz suyuna yayılmasını da beraberinde getirecektir. Geminin şu veya bu şekilde kontrol altına alınması ve oranın temizlenmesi yerine TC yetkilileri geminin batık olduğu noktaya ışıklı şamandırayı yerleştireceklerini açıkladı.

Ucuz Kan Ürünleri

Uzun yıllardan beridir deli dana hastalığının insanlara da geçtiği, ne kadar da ilk başlarda reddedilseyse de, bilinmektedir. İngiltere'de uzun zamandır gizli tutulan deli dana hastalığının insanlardaki şeklinin - vCJD- kan nakli ile bulaşabileceği biliniyordu. Ancak İngiliz hükümeti aralarında İrlanda, Türkiye, Hindistan, Rusya ve Brezilya'nın da bulunduğu 11 ülkeye daha sonra vCJD'den ölen hastalardan alınan kan ürünlerini sattığını bildirdi. Kendi ülkesindeki insanlar için kan ürünlerini ABD'den ithal eden İngiliz hükümeti diğer ülkelere ise kendi halkı için tehlike muhteva edecek ürünleri hem de sağlık bakanlığının onayı ile satmaktan geri durmadı. Bu kan ürünleri arasında çocuk felci aşısı, immunoglobulin (serumda antikor özelliği olan bir protein), albumin (bir protein cinsi) gibi ürünler bulunmaktadır. 1980 yılından beri İngiltere'de vCJD hastalığının insanlardan insanlara da geçişinde yapılan tespitlerden dolayı şu veya bu şekilde kan nakli zincirinde bulunan insanların kan vermeleri yasaklanmıştı. Bunca modern bilgisayar teknolojisine sahip İngiltere'de kan nakli zincirinde bulunanların şu

veya bu şekilde oluşturulmaması nedeniyle vCJD hastalığının kan ürünleri sayesinde yayıldığı kesin olarak tespit edilmiştir. İrlanda yetkilileri 1998-1999 yıllarında kullanılan 80 bin şırınga tüpü albüminin İngiltere'deki bir vCJD hastasından geldiğini bildirdi. Brezilyanın ise 45 bin şırınga tüpünde vCJD hastalığının olabileceğini açıkladı. İngiliz hükümetinin 1999 yılından itibaren kan ürünlerinin ihracatını durdurmasına karşın beş yıldan sonra böyle bir açıklamanın yapılması İngiliz hükümetinin bu konuları hissaraltı etmeye çalıştığını gösteriyor.

Hangi ülkede kaç kişi etkilenebilir:
İrlanda: 83,500 dozluk çocuk felci aşısı
Brezilya: 44,800 şırınga tüpü albümin, 80 şırınga tüpü immunoglobulin

Türkiye: 840 şırınga tüpü immunoglobulin
Dubai: 2,400 şırınga tüpü albümin
Hindistan: 953 şırınga tüpü albümin

Ve diğerleri...

Londra Mektubu

A. ONAL

Bir Konferansın Ardından...

Ekim ayının sonunda İngiltere'de hükümetteki İngiliz Emek Partisi'nin yıllık konferansı vardı. Konferansta bir dizi konular tartışılırken Irak'tan İngiliz askerinin hızla çekilmesi tasarısına karşı emperyalistlerin nasıl el ele verdiğini gördük.

Aylarca, Irak işgal edilmeden önce "Irak'ta kitle imha silahları vardır" diye iddiada bulunan Tony Blair, bu iddianın yanlış olduğunu kabul ettiği halde Irak'ta asker bulundurmaya devam edilmesi gerektiğini savundu. Tony Blair'ın bu "kabulü" aslında biz Kıbrıslıklara KOCAKARI hikayesini hatırlatır. İş isten geçmiştir. Resmi rakamlara göre on binin üstünde insan ya bombalar yüzünde ya da mermilerle Irak'ta hayatını yitirdi. Savaşın yarattığı açlık, hastalık ve yoklukların sonucunda yüz binlerin öldüğünü yazan, anlatan yok.

Tüm bunlar karşısında Blair utanmadan Irak'ta asker bulundurmanın şart olduğunu öne sürdü. Hem de gerekçe ne biliyor musunuz? "Irak'tan asker çekmek Irak'ta iç savaş yaratır" argümanı ile...

İyi yani... Bir ülkeyi işgal edeceksin, taş üstüne taş bırakmayacaksın, tüm alt yapıyı darmadağın edeceksin, silahlı çıkar örgütlerinin oluşmasını "özgürlük" ayakları altında teşvik edeceksin. Ve sonra da "asker çekersek iç savaş olur ha!" diyeceksin. Eh "AB sosyalizmi" bu olsa gerek.

Blair hükümetinden ve de özellikle de Blair'ın "iyi" kişiliğinden Kıbrıs için medet umanların fazla uzağa bakmasına gerek yok sanırım.

Irak'a bakınız! Hem de yanbaşınızda.... Ve Kıbrıs'ta bu İngiliz emperyalistlerinin TC emperyalistleriyle anlaşarak neler yapmaya muktedir olduğunu görünüz!

İngiliz Emek Partisi demokratik delege şekli ile oy kullanmış olsaydı, Blair hükümetini mahkum ederdi. Ancak konferansta her zaman olduğu gibi tartışmalar demokratik bir şekilde yapılmadı. Irak'tan asker çekme karar tasarısı tartışılmadan bir gece önce tasarının sonucu belli oldu. Tasarının tartışıldığı gün yapılan demokratik uygulama sadece GÖSTERMELİKTİ.

Tasarı tartışılmadan ve oylamaya sunulmadan önce, savaş yanlıları İngiliz Emek Partisi konferansında yüzde 40 oy sahibi olan sendika liderlerini "ikna etti". Bu sendikaların üyelerinin büyük bir çoğunluğu, hem de ezici bir çoğunluğu savaşa karşıydılar. Savaş başlamadan önce milyonlarca sokakları dolduranlar kimlerdi ki?

Bu sendikalara üye insanlar!

Ancak bu büyük "sosyalist" sendika liderleri üyelerini temsil etmek yerine "demokrasi" uygulayarak Tony Blair hükümetine bu konuda yeşil ışık yaktılar. İşçi sendikalarını, ve bu anlamda işçileri bağrında taşıyan bir parti, İngiliz emperyalizminin uygulamalarını onayladı. Hem de savaşa karşı çıkan işçilerle ve emekçilerle alay edencesine...

Kıbrıs'ta sendikalara üye işçilerin geçtiğimiz haftalarda İngiltere'de çok berrak olan (ilk defa değil) bu durumdan dersler çıkaracaklarından eminiz. Kendi sendika liderlerini iyice denetlemeyen sendika üyeleri kendi sendikalarının bir gün rejime yama olmalarını da engelleyemeyecek duruma gelebilirler. Ve kendi sendika liderlerinin aldıkları yanlış kararların bedelini de kendileri ve gelecek nesiller ödemek zorunda kalacak.

Ümit ederiz Kıbrıs'taki sendikalarımız da aynı hataya düşmezler ve her zaman kendi üyelerinin çıkarlarını sistemin çıkarlarının üstünde tutarlar.

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

1. Hükümet yasa çıkarmış; Hem T.C'li işçinin hakkını korusun hem de kaçak işçiyi önlesin. Çalışma iznini zorunlu kıldı. Ama işverenler işçilere, işçiler isteseler bile çalışma izni veya sigorta yatırmıyor. Geçenlerde bir kaç yeri polisler basıp "kaçak işçileri" topladılar. Pansiyonlara da baskınlar düzenliyorlar. Aslında burada asıl basılması gereken patrondur ama bu gözden isteyerek kaçırılıyor

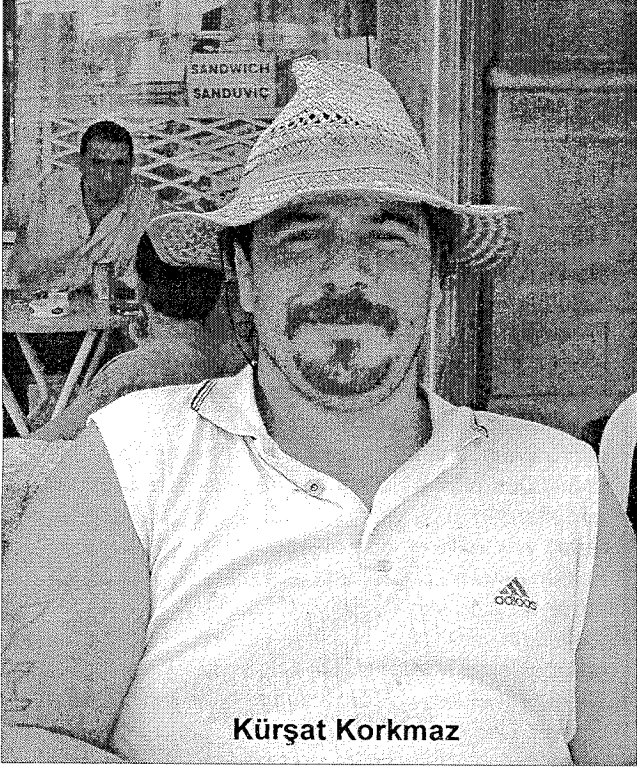
İşçiyiz
haklıyız
ve
kazanacağız
!!!

İşçiyi gerçek
kurtuluşa
acaba hangi
örgüt
götürecek?

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR

Güney'de çalışan ve adanın ezilen ve mağdur kesimi olan işçiler hükümet çevresinde tartışılan konuları değerlendirdi.

● Levent Gövler: "Nezaman ki iki halk birleşir de kapıları yıkar o zaman gerçek barış gelecektir."

Kürşat Korkmaz

Kürşat Korkmaz

KSG: Adamızın şu anki durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Adamızın şimdiki durumundan memnunum. Zaten birşey söyleyemeyik hükümete çünkü bizimdir. Ama görüyoruz ki birşeyler yapmaya çalışılıyor, bundan da ben kendi adıma memnunum. Çok fazla siyasete girmek istemem çünkü onu başbakanımız yapar zaten.

Sizce izolasyonların kaldırılması Kıbrıs Türk Halkının barış yolundaki en acil görevi midir?

Bizim memlekette zaten barış vardır. Güneyde yaşayan insanlar da memnun bu durumdan ayaklanmadığımız için biz de memnunuz. Daha ne olsun ki! İşte Kıbrıslı Türkler'e biraz daha yardım ederse Avrupa, o zaman daha iyi olacayık.

Sizce ülkenin en acil sorunu nedir? Ve nasıl çözülebilir?

Bence Türk tarafında bulunan Türkiye kökenli işçiler en acil sorunumuz. Hükümetimiz oturmalı ve yasaların arkasında durarak bu konuda birşeyler yapmalıdır. Zaten eğer bu konu düzene girerse ülkemiz daha düzenli daha yaşanılabilir bir yer olur.

Bekir Akıcı

KSG: Adamızın şu anki durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ben şuandaki hükümetin durumunu hiç iyi görmüyorum. Hazırlık hükümetiyle işlerin yürüyebileceğine

Bekir Akıcı

Bekir Akıcı

Sizce izolasyonların kaldırılması Kıbrıs Türk Halkının barış yolundaki en acil görevi midir?

Sanmam. Kalksa da bu adaya barış gelmez. Adaya barış gelmesi için iki taraflı bir anlaşma ile olmalı. Yani Annan planına benzer bir plan olmalı. Ancak o zaman gerçek barış adaya gelebilir. Yani çabamız K.K.T.C'nin tanınması değil Kıbrıs Türk devletinin tanınması olmalıdır.

Sizce ülkenin en acil sorunu nedir? Ve nasıl çözülebilir?

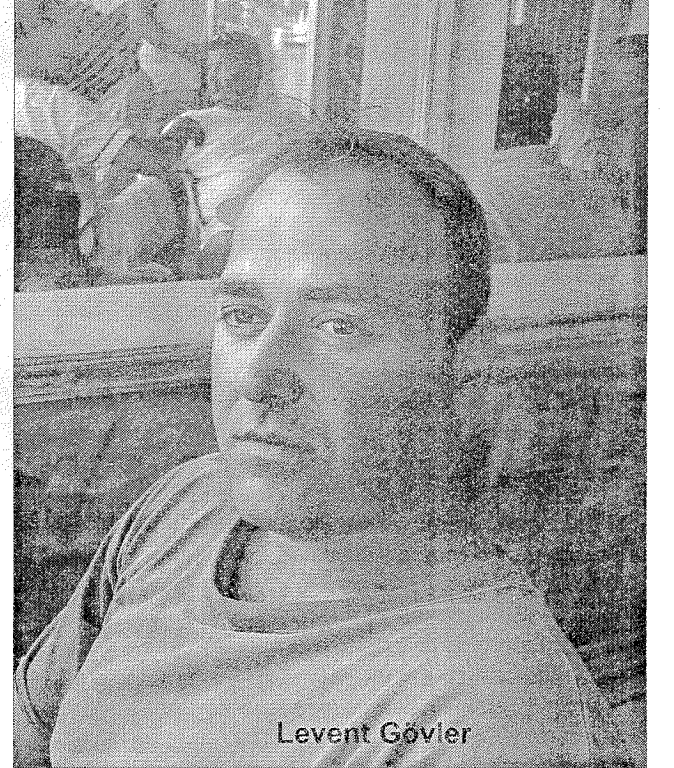
Bence çözümsüzlüktür. En acil sorunumuz budur bence. Eğer çözüm olmasa biz yine yollarda sürünmeye devam edeceğiz. Bu anlaşma da dediğim gibi iki tarafın da kabul edeceği bir anlaşma olmalı.

Levent Gövler

KSG: Adamızın şu anki durumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bence adanın iki tarafı da birbirinden beterdir. Sadece biz değil Rum tarafı da artık birşeyler yapmalı. Bavulunu toplayan adanın hem Kuzey'ine hem de Güney'ine geliyor. Hükümetlerde ses yok. Bir kalabalık... Bence çok beklerlik düzen olsun.

Hükümet konularında ise biz Talatçı'ydık. Talat'a oy verdik ama görünen şu ki o da birşeyler yapamıyor. Başında bir deynek var, her yerinden kalkacağına ona vuruyor. Ama bu durum geçtiğimiz hükümetlerde de böyleydi. İşte gördük ki zihniyet değişmeden kişi değişmez. Aynı hamam aynı tas devam ederik.

Levent Gövler

Sizce izolasyonların kaldırılması Kıbrıs Türk Halkının barış yolundaki en acil görevi midir?

İzolasyonların kalkması bence sadece K.K.T.C'nin biraz daha durumunun düzelmesidir. Başka da birşey değil. Yani geçici bir şekilde durum düzelir ama kalıcı olmaz ve en acil görevimiz değildir. Bunu unutmamız için gündemdedir.

Sizce ülkenin en acil sorunu nedir? Ve nasıl çözülebilir?

Ülkemizin en acil sorunu işsizliktir. Biz böyle durumlara düşmek istemeyiz. Saat dört buçukta düşerik yollara kışta da yazın kızıl güneşte da. Ama soruldu mu bize memnun muyuz diye. Bir sıkıntımız var mı diye.. Herkesten bir hava çekerik. Şimdiki hükümet nerededir... gelip sordu mu bize herhangi bir CTP bakanı iyi miyik neredeyse hepsimiz onlara oy verdik en azında karşılığını alalım. Yok ama oturdular koltuklarına birazcık da kalkmak yok. Zaten en büyük sorun da burda başlar. O koltuklardan bir az kalkılsa bir çok şey düzelecek bu ülkede.

İnanır mısınız ki şu anda bir seçim olsa CTP kaybeder çünkü seçim günleri söyledikleri ile şimdi yaptıkları şeyler birbirini tutmaz ve bunu da bütün halk gördü.

Gerçek barış için çabalamalıyız. Ne zaman ki iki halk birleşir de kapıları yıkar o zaman gerçek barış gelecektir. Yoksa eğer daha görüşmelerini beklersak çok beklerik. Bu işler öyle karşılıklı alış veriş usulu arada mesafe olarak olmaz!

Ama Rum tarafını da belli konularda ikna etmemiz lazım bazı noktalarda! Ben buna inanırım.

PANEL: 'Kıbrıs Sorunu ve Dönüm Noktası'

OPEK (The Association For Social Reform) Latça Örgütü, 24 Eylül 2004 tarihinde, 'Kıbrıs Sorunu ve Dönüm Noktası' başlığıyla bir panel düzenledi.

Panel Latça köyünde, 'Toma'nın Kahvesi'nde Rum ve Türklerden yaklaşık 100 kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Panelin ana konuşmacıları BKP Dışişleri Sekreteri Özker Özgür ve Kıbrıs'ın AB ile Uyum eski Koordinatörü Takis Chatzidemetriou idi.

Avrupa'nın gerici ve faşistlerine katılmış olacağız. Aralık 2004 kaçınılrsa 20 yıl daha bekleme durumunda kalacağız, çünkü Türkiye'nin AB'ye tam üye olmasını bekleme durumunda kalacağız. Bu da 20 yıl çeker. Aralık 2004'te çözüm diyorsak ortak mücadele vermeliyiz."

Özker Özgür:

● "Aralık 2004'te tarih alacak olan Türkiye açısından bu Atatürk'ün gösterdiği yolda bir dönüm noktası

kararı veto etmesinin ardında Türkiye vardı. Bu Türkiye'nin Rumların plana evet demesini istemediğinin en büyük kanıtıdır. Bu durumda, AB Türkiye'ye koşullu veya koşulsuz tarih verirken biz Kıbrıslı Türkler Türkiye tam üye olana kadar beklemeye alınacağız demektir. Bu tespit doğruysa hem Kıbrıs'ı hem de Kıbrıslı Türkleri zor günler bekler demektir. Böyle bir süreçte, yaşam koşulları ne kadar iyileştirilirse iyileştirilsin, kuzeydeki askeri rejim devam ettiği sürece Kıbrıslı Türklerin göçü durmayacaktır. Onların yerini Türkiye'den gelenler dolduracaktır.

77-79 doruk görüşmeleri ve anlaşmaları temelinde Gali ve Annan planları ortaya çıktı. Bu planlar temelinde çözüme ulaşmalıyız. Türkiye AB görüşmeleri sürerken bizim anlaşmamıza izin verir mi? Türkiye'nin Doğu Akdeniz'deki Türk-Yunan dengesi kaygıları dikkate alınabilir. Yeter ki, BM planı çerçevesinde bir anlaşma sağlansın.

Çözüm Türkiye'nin AB'ye üyeliğine bırakılmaz. Dıştan medet ummaktan kurtulmak ve ortak vatan yaratmak zorundayız."

Sorular ve cevaplar

Sunuşların tamamlanmasıyla sorular bölümüne geçildi.

İlk sözü alan, ismini tespit edemediğimiz yaşlı bir Latçalı'nın: "Madem Aralık 2004'e kadar çözmeyecekler diyorsunuz, şu OPEK'i niçin bir çözüm hareketine döndürmüyorsunuz?" sorusu üzerine dinleyenlerden güçlü bir alkış koptu.

Söz alan Mehmet Birinci şöyle konuştu:

"Adım Mehmet Birinci. Kıbrıs Sosyalist Partisi üyesiyim. Sayın Özgür'ün anlattıklarından anladığım emperyalist güçler 24 Nisan'da güneyden hayır çıkarttırmak için uğraştılar. Yani hayır emperyalist çıkarlara hizmet etti. Peki sayın Özgür güneyde hayır çıkması için çalışan AKEL bu emperyalist çıkarlara mı hizmet etti?

İkinci sorum da şu; Ortak mücadeleden bahsettiniz. Hatta çözüm Talat ve Hristofyas'ın elindedir, oturup anlaşabilirler dediniz. Peki ama, yapmıyorlar. Yapmaları için biz ne yapmalıyız? Kıbrıs Sosyalist Partisi tüm çözüm güçlerinin bir araya gelip kuzeydeki Bu Memleket Bizim Platformu tipinde bir platformu tüm ada çapında örgütleyip, oluşturacakları ortak bir planı gündeme çıkarmalarının tek yol olduğunu aylar önce ortaya koydu ve tüm partilere çalışmalarını bu yöne sevk etmeleri çağrısında bulundu. Siz ne düşünüyorsunuz?"

Özgür cevabında Birinci'nin söylediklerine katıldığını ifade etti ve AKEL'in yanıltıldığını söyledi. Bir başka dinleyicinin "umutlu musunuz?" sorusu üzerine Özgür "hayır değilim" cevabını verdi. Panel ardından kokteyle gece sona erdi.

OPEK Latça Örgütü adına ilk sunuş konuşmasını yapan Cristakis Charalambides:

"Pakistanlı, Sriyalı ve Bulgar göçmenlerle birlikte yaşayabiliyorsak, yıllarca 'aynı kaptan su içtiğimiz' Kıbrıslı Türklerle niye yaşayamayalım? Niye 30 yıldır yaşayamıyoruz? Yaşayabiliriz. Latça'da yaşayanların %70-80'i kuzey göçmenidir. Biz Latça'lılar Kıbrıslı Türklerle birlikte yaşamak istiyoruz." diyerek yöre halkının barış ve ortak vatan arzusunu dile getirdi.

Takis Chatzidemetriou:

● "Aralık 2004'te çözüm diyorsak ortak mücadele vermeliyiz."

İlk panelist Chatzidemetriou özetle şunları vurguladı: "Bugünkü sorumuz yarın barış olacak mı, birleşme olacak mı? Sorusudur. Sizlere Kıbrıs Türk gençliğinin 'barış ve birlikte yaşama' mesajını getirdim. Şimdi güçlerimizi birleştirmenin ve atağa kalkmanın zamanıdır. 'Aralık Dönüm Noktası' bugünkü konumuz bu. Ama, 6 Mart da dönüm noktasıydı. 12 Aralık da dönüm noktasıydı. 1 Mayıs ve 24 Nisan da dönüm noktalarıydılar. Bunları kavrayamadık ve yükümlüklerimizi yerine getiremedik. Papadopollos Aralık 2004 dönüm noktası değildir, kimse dramatik gelişmeler beklemesin diyor. Çözümün zamana yayılması gerekir diyor.

Eğer Aralık 2004 dönüm noktası değilse, dönüm noktasını nerede aramalıyız? Türkiye'nin AB'ye katılımını istemeyenler Avrupa'nın gerici ve faşist güçleridir. Türkiye'nin AB'ye girişine engel olma tuzağına düşersek

olacaktır. Böylelikle AB üyesi olacak olan Türkiye ve Yunanistan AB için sorun olan Kıbrıs sorununu da çözmeye durumunda olacağız."

● "Çözüm Türkiye'nin AB'ye üyeliğine bırakılmaz. Dıştan medet ummaktan kurtulmak ve ortak vatan yaratmak zorundayız."

Özker Özgür ise konuşmasında özetle şunları vurguladı: "Üst düzey politik liderlerle bir yere varamayacağımızı gördük. Demek ki, bir yerde halkı devreye sokmalıyız. OPEK de bunu yapıyor.

T. Chatzidemetriou ortak mücadele şarttır diyor. Ortak vatan ortak iradeyi gerektirir. Ortak irade ortak mücadele içinde oluşur. Chatzidemetriou'ya katılıyorum Aralık 2004 dönüm noktasıdır. Chatzidemetriou Papadopollos'un yerinde, ben de Denktaş'ın yerinde olsaydık Aralık 2004'te çözüm olurdu ama, değiliz...

Aralık 2004'te tarih alacak olan Türkiye açısından bu Atatürk'ün gösterdiği yolda bir dönüm noktası olacaktır. Böylelikle AB üyesi olacak olan Türkiye ve Yunanistan AB için sorun olan Kıbrıs sorununu da çözmeye durumunda olacağız. Türkiye Doğu Akdenizdeki Türk-Yunan dengesine büyük önem veriyor. Türkiye AB'ye girmeden Kıbrıs'ın bir bütün olarak AB üyesi olması bu dengenin Türkiye aleyhine bozulması şeklinde algılanıyor. Bu yaklaşımın doğruluğu-yanlışlığı üzerinde durmanın yararı yok. Bu bir olgudur.

Referandum sonuçları kendiliğinden ortaya çıkmamıştır. Çıkarılmıştır...Türkiye AB'ye girinceye kadar çözüm yapmayarak Türk-Yunan dengesi korunmaya çalışılıyor. Putin'in BM Güvenlik Konseyi'nden geçirilmeye çalışılan

Nazlıca Nazlı Şahin

Üniversiteli olmak (!)

Üniversiteler yeni bir akademik yıla daha başladı. Üniversitelerin idari işlerde çalışanlar ve öğretim elemanları ile öğrenciler için bu başlangıcın diğer yıllardan biraz daha farklı olacağı, geçtiğimiz aylarda Türkiye'nin Kıbrıs'taki üniversitelere müdahale etmesi ile karışıklık yaşanacağı sinyallerini veriyor. Yıllardır çözülmek için herhangi bir çaba sarf edilmeyen sorunlar ve bu öğretim yılı ile daha da artacak olan sorunlar öğrencilerin karşısına gelecektir. Üniversite çalışanları ve öğrencilerinin kimi bu sorunları daha önceki yıllarda yaptığı gibi umursamayacak, kimi bu sorunların farkında olup da susacak ve sadece arkadaş toplantılarında dile getirerek yetinecek, kimileri ise üniversitelerin sorunlarının çözümünün toplumun sorunlarından farklı olmadığını düşünerek mücadeleye umutla devam edecektir.

Üniversitede okumak gurur vericidir. Ancak üniversiteli olmanın gururu o sıralarda oturarak bir etiket sahibi olmak değildir. Üniversiteli olmanın gurur duyulması gereken en önemli yanı, aydın insan olmaktır. Üniversite, toplumun önünü aydınlatmak, onu hak ettiği huzurlu bir yaşama kavuşturmak için bilgi üreten ve dünyayı daha geniş biçimde algılayan, aydın insanlar yetiştirmekle yükümlüdür. Aydın insan, toplumdaki sorunlardan tek başına kurtulamayacağını bilen, bu nedenle de toplumun çıkarlarını kendi çıkarlarının üzerinde tutan insandır. Aydın insan, yaşadığı toplumda, toplumsal sorunların kaynağının neler olduğunu, baskı ve sömürünün kimler tarafından nasıl ve nelerle yapıldığını ortaya çıkaran görüşlerini dile getirmeli, sorunlardan çıkış yollarının burjuva kapitalist sistemin yok edilerek gerçekleşeceğini bilmek ve kamuoyunu bu doğrultuda aydınlatarak mücadele etmeye hazırlamakla da yükümlüdür.

Yeni üniversiteli olan arkadaşlarımız kısa zamanda görecektir ki Kıbrıs'taki üniversiteler, toplum için bilgi üretmekten, topluma aydın insan yetiştirmekten uzaktır. Üniversiteler, sermaye için daha fazla kar olanaklarını araştıran ve piyasaya ucuz işgücü ve nitelsiz insan yetiştiren kurumlar haline gelmiştir.

Ancak, üniversitelerin gerçek işlevlerinden uzaklaşmış olmaları, öğrencilerin topluma karşı olan sorumluluklarından arındıkları anlamına gelmez. Aksine, bu sorumluluğun gereğini daha üniversite sıralarındayken üstlenmelerini zorunlu hale getirir. Bunun bilincinde olan üniversite öğrencileri, toplumun sorunlarını iyi algılamalı ve bu sorunların çözümü için de dünyada ve Kıbrıs'ta siyasal ve ekonomik yapıyı doğru biçimde analiz edebilmelidir.

Üniversitelilere düşen diğer önemli bir sorumluluk da içinde yer aldıkları üniversitelerin, tekrar gerçek işlevlerine yani, toplum için bilgi üreten ve sunan kurumlar haline gelmeleri için mücadele etmektir. Zira, artık bir üyesi oldukları üniversitelerin bugünkü durumu değiştirilemez bir yazgı değildir. Değiştirilebilir ve bu değiştirme gücü üniversitelerin kendilerinde mevcuttur.

İçinde bulunduğumuz dönem, Kıbrıs Sorunu'nun "çözümü" oyalaması ile toplumu yaşadığı sorunlardan uzaklaştırmaya çalışan ABD, AB ve Türkiye'nin dayatımlarını Kıbrıs halkına uygulayan bir hükümetin varlığı ile Kıbrıs'ta emekçilerin gerek ekonomik gerekse sosyal haklar bakımından en fazla gerilediği dönem olmuştur. Bu süreçte, bir taraftan emekçiler ve halk baskı altında tutulmuş, diğer taraftan ise sermaye tekellerine hizmet edenlerin eline geçen yazılı ve görsel basın aracılığı ile toplum, sistem içinde sadece tüketen, kaos ortamında kafa karışıklığı ile ortalarda dolaşan etkisiz elemanlar haline getirilmiştir.

Üniversitelerde çalışan ve öğretim görenler, hangi milliyetten olurlarsa olsun, üniversitelerinde yaşadıkları sorunların çözümü için ve yaşamı birlikte paylaştıkları toplumun bireylerinin insanca yaşayabilmeleri için mücadele vermelidirler. Kıbrıs halkının barış içinde yaşamasını sağlayacak olan Kıbrıslı Rum ve Türklerinin emperyalizme karşı verdiği mücadelesinin içinde yer alarak destek olmalıdırlar.

Parka

Ziya Çelik

GÜZELYURT GREVİ ÖĞRETİYOR

Geçtiğimiz günlerde Güzelyurt belediye çalışanlarının gerçekleştirdiği grev, gündeme damgasını vurmuştu.

Belediye çalışanları, sosyal güvencelerini diğer belediyelerdeki gibi almak istiyorlardı.

Belediye çalışanları, kendi hakları olan paranın kendilerine "avans" olarak, yani borçlandırılarak verilmemesini istiyorlardı.

Belediye çalışanları, ekonomik taleplerinin yerine getirilmesi için mücadele verdiler.

Grevin nedenleriyle ilgili ayrıntılı bilgileri, KSG'nin 130. ve bu sayısında bulabilirsiniz.

***
Grevin öne çıkardığı noktalardan birisi, belediyede çalışan memur ve işçilerin beraber mücadelesiydi.

Tamamen birlik, mücadele ve dayanışma ruhu ile hareket edilen grev, 11 gün boyunca azimle sürdürüldü.

11 gün deyip geçmeyin.

Görece kısa bir süre ancak, öğrettikleri bakımından belki de 30 yıla bedel bir 11 gün...

Öncelikle, birlik ve dayanışmanın şekillenmesi anlamında bu grev etkili olmuştur.

Grevi kırmak isteyen birkaç rezil, kişisiz insanın haricinde, %98 gibi bir katılım, birliğin ne kadar sağlam olduğunu göstermektedir.

Gaspedilen haklara karşı nasıl

mücadele edilmesi gerektiği de kavranmıştır.

***
Grev öğretici olmuştur dedik ya, kimin işçi dostu, kimin düşmanı olduğunun farkedilmesinde de bunu görebiliriz.

Grev kırıcılığı yapan birkaçı dışında, çalışanlar sendika yönetimlerinin de gerçek yüzünü net olarak görmüşlerdir.

Polisle bir sorun çıkmasın, herhangi bir müdahale olmasın, benim mevkime bir zarar gelmesin, işçinin zararına bile olsa uzlaşsın mantığı ile hareket eden sendika yönetimi, işçilerin ve memurların güvenini kaybetmiştir.

Sadece güven değil, artık bir anlamda da sendikanın meşruiyeti ortadan kalkmıştır.

Grevin başlangıcında "emek"ten bahseden sendika yönetiminin teslimiyetçi tutumları, sözde ilgileniyormuş gibi görünmesine rağmen bildirileri bile çalışanların kendilerinin basması, çalışanın hakkını savunması gereken bir kurumun tersini yaptığında meşruiyet denilen durumu da ortadan kaldırır.

Çalışanlar, sendika yönetiminden hoşnut değillerdir ancak bu, sendika yönetimini onlara bırakacakları anlamına da gelmemelidir.

En erken bir zamanda gerçekleştirilebilecek bir genel kurul ile, işbirlikçi sendika yönetimi, çalışanların birliği ile alaşağı edilmeli ve yerine emekçiden yana bir sendika yönetimi seçilmelidir.

Elbette ki bu sadece bir öngörüdür. En doğrusunu sınıf bilinçli belediye emekçileri yapacaktır.

***
Yaşadığımız sistemde temel olan çelişki, işçi sınıfı ile patronlar arasındadır.

Ancak ve ancak işçi sınıfının önderliğinde hareket edildiği taktirde, diğer emekçi kesimlerin de kurtuluşu mümkün olabilir.

Grevde, işçi ile memurun beraber hareket etmesinin ve tüm çabalara rağmen bu birliğin dağıtılmadığının yorumunu yapmıştık.

Hatta memurlar özverili bir şekilde, işçilerin haklarını alması için kendileri hiçbir kazanım elde etmemeyi de kabul etmişlerdir.

Bu birlik korunmalıdır.

-Bu birlik, işçi sınıfının önderliğinde bir "mücadele birliği" mantığında, kendi sınıfının çıkarlarını koruyan ve iktidarı için mücadele eden partisinin çatısı altında örgütlenmelidir.

Sendikalarda, kitle örgütlerinde vb. bu mantıkla hareket edilmelidir.

***
Grev süresince yaşamın nasıl felce uğratılabildiği de görülmektedir.

Çöp deyip önemsemediğimiz bir sorunun, işçiler greve gittiğinde nasıl da büyük bir sorun haline geldiğini görüyoruz.

Bu da, (bu grev özelinde) işçilerin bir gün dahi çalışmadığında yaşamın nasıl duracağını, felce uğrayacağını önemli bir kanıttır.

Bizim elimizdeki en büyük kozlardan birisi de budur.

Yaşamın devam edebilmesi, bizlerin elindedir.

Fabrikalar bir gün çalışmasa, çöpler bir gün toplanmasa, elektrikler bir gün çalışmasa, şalterler bir gün aşağı inse, kaldırımlar bir gün süpürülme, yaşanılacak olan durumu bir düşünmemiz gerekiyor.

Bu yaşamın durması ya da devam etmesi bizim elimizde.

Böylesi bir sistemde yaşamak ya da bunu yıkıp yerine yenisini kurmak da yine bizim elimizde.

Ekonomik grevler, isterseniz %100 başarılı olsun, sorunlarımızı ancak bir noktaya kadar çözecektir.

İktidar, patronların elinde olduktan sonra, fırsatını bulduklarında birliğimizi, dayanışmamızı parçalayabilir, bizleri dağıtabilir ve onca mücadeleyle aldığımız haklarımızı yine gaspedebilirler.

Hiçbir hakkımızı onlara vermeyeceğiz.

Ancak, iktidarı onların elinden almadıkça ve kendi iktidarımızı kurmadıkça da, bize rahat yüzünün olmayacağı açıktır.

DENKTAŞ ADAY OLMAYACAĞIM

İster inanın ister inanmayın ama Malatya'da yerel bir televizyon programında konuşan Denktaş Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde aday olmayacağını yineledi.

Denktaş şöyle diyor " Seçimde aday olmayacağım. Uzun bir süre bir adamın aynı mevkide oturması doğru değil. Halk yenilik ister. Benim hayatım bir kalıbın içerisinde geçmiştir. Bu görevden ayrıldığımızda

bir yerde oturacak değiliz. Bize inan insanlar var. Onlarla mücadelemizi sürdüreceğiz. Cumhurbaşkanlığında şu aşamada Denktaş ailesinden hiç kimseyi görmeyeceksiniz. Ama zamanı geldiğinde olabilir. Ben başkanlık sistemini istiyorum."

Denktaş'ın uzun bir süreden kastı ne olabilir ki?! Yarım asırdır bu ülkede olup biten tüm çatışmalara bizzat taraf olmuş bir adamın bu kadar basite indirgeyerek uzun süre bir adamın aynı mevkide oturmasının doğru olmadığını söylemesinin hikmeti nedir?

İnönü Meydanında toplanarak ve defalarca bıkmadan usanmadan on binlerin hep bir ağızdan kendisini istifaya davet etmelerine içerlemiş de olamaz. Sebep bu olsaydı çoktan istifa edip hiç seçimi falan beklemeden çekilirdi inine.

Ne de olsa eski bir TMT'ciden bahsediyoruz. Yeni UHH'cı da diyebilirsiniz. Farkı sadece isimden ibaret. Ama düşünce tıpatıp aynı.

Kimbilir belki de yerini dolduracak üstelik de Denktaş ailesinden olmayan sağlam bir aday bulmuştur. Hem de Avrupalılar'ca kabul gören bir aday!

RUMLARI ANLAMAK MI?

Rauf Denktaş'ın bir açıklamasında geçen; "CTP

Rumları anladı, Akıncı anlamadı" ifadesi, bazı noktalar açısından önemli bir ifadedir.

CTP'nin Rumları anlamasından kastedilen nedir? Belli ki Denktaş, Rumları anlamaktan, "Rumun ne mal olduğunu" kavrayıp, şovenist bir çizgiye gelmeyi, Türkiye ile içli dışlı olmayı, onun emirleri haricinde hareket etmemeyi kastediyor. Ve CTP'nin bunu başardığını, Akıncı'nın ise başaramadığını söylüyor. Gerçekten de CTP'nin geldiği nokta bu. En azından çıkış noktası itibarıyla bu kadar açık göstermiyordu bu yüzünü. İktidar olduktan sonra bu tamamen ayyuka çıktı.

Konu özeline dönersek; ya BDH?

CTP'sinden BDH'sına kadar burjuva çözüm stratejilerini savunan partilerimize bir bakalım. Bu partilerimiz, burjuva stratejiyi savundukları oranda, burjuva çıkarlarını savunacak, burjuva çıkarlarını savundukları oranda da şovenizme, milliyetçiliğe düşeceklerdir.

Kimi zaman halkların kardeşliğinden, faşizme karşı olmaktan vs. bahsetseler bile, bu, işin bizlere gösterilen yüzüdür.

Hareketler, savunulan ideoloji ile birebir alakalıdır, birbirini koşullandırır.

Burjuvazinin siyasetlerini "halk adına" gütmeye niyetinde olan partiler, bu siyasetlerinden vazgeçmedikleri ve işçi ile emekçilerin siyasetini savunmadıkları sürece Denktaş'ın dediği gibi "Rum'u anlayacaklardır".

İşçilerin değil, patronların ve emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda hareket eden parti hangisi olursa olsun, koşullar emrettiğinde milliyetçi de olacaktır, barışçı da kesilecektir, hatta sosyalizm adına laflar bile savuracaktır.

Önemli olan görüntü değil, özdür, içeriktir. Bunu kavramak lazım.

GÜNEYDE MÜLK TARTIŞMASI KIZIŞTI

Her zaman söylüyoruz; Kıbrıs sorunu burjuva mülkiyet sorunudur.

Mülkiyet sorununun adil çözümü ise burjuva şartlarda mümkün değildir.

Kıbrıs Cumhuriyeti Yüksek Mahkemesi Güney'deki malını talep eden Piskopulu Arif

Mustafa'ya malını iade etme kararı aldı. Bu kararın alınmasıyla başlayan tartışmalar tam bir keşmekeşe dönüştü.

Rum İçişleri bakanı Andreas Hristu ise Rum Başsavcısının mahkemenin aldığı kararın uygulanmasının ertelenmesini istediğini, bunun mahkeme tarafından onaylanıp onaylanmayacağını henüz belli olmadığını

belirterek "mahkemenin birkaç gün içinde alacağı kararı bekleyip göreceğiz" diye konuştu.

Bilindiği gibi Kıbrıs Cumhuriyeti yönetimi mallarını talep eden Kıbrıslı Türklere mallarının iadesinin ancak Kıbrıs sorununun çözümüyle mümkün olabileceği gerekçesiyle reddediyordu.

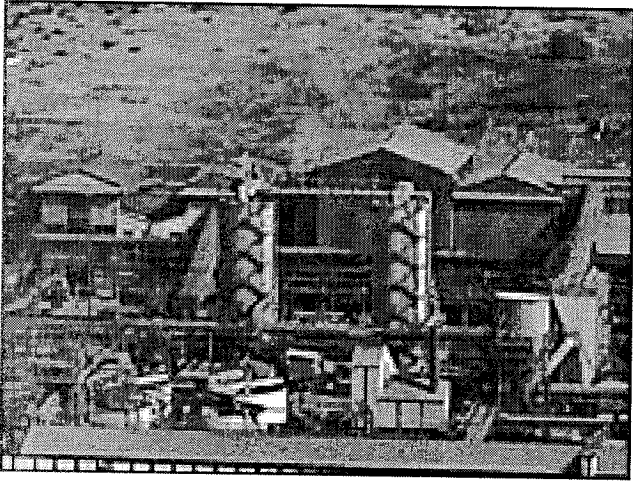
Ayrıca miras yoluyla mallarını çocuklarına bırakmak isteyen mal sahibi Kıbrıslı Türklere ise 74'ten bugüne ödenmeyen vergilerin ödenmesi koşulları gibi güçlükler çıkarılıyor.

Kıbrıslı Türklerin mallarını kullanan kuzey göçmeni Rumlar'sa bu durumdan oldukça rahatsız. Kıbrıslı Türklerin güneydeki mallarına geri dönüş yolunun açılmasıyla birlikte mağdur olacaklarından tedirgin olan Rum göçmenler tepkilerini Rum yetkililere iletiyorlar.

Diğer taraftan Denktaş da yaptığı açıklamada Arif Mustafa'nın Kuzey'de elinde Rum malı olup olmadığını araştırılmasını istedi. Varsa da bu mallara el konulmasını talep etti. Dolayısıyla da Arif Mustafa'nın ve Arif Mustafa gibi bir dizi Güney Göçmeni'nin Kıbrıs Cumhuriyeti mahkemelerinde hak aramalarını ve Papadopoulos'a başağrısı yapmalarını engelleyerek o hiç sevmediği Papadopoulos'a destek veriyor.

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan...Dünyadan...Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan...Dünyadan...

Güney Afrika Madencileri Grevde

Dünyanın ikinci en büyük platin üreten Güney Afrika şirketi Impala işçileri greve girdi.

Johannesburg şehrinin seksen mil kuzeyindeki Impala şirketinin ana mayınında çalışan 17,000 kadar işçi 30 Eylül Perşembe günü greve girdi. Grevin kaynağı iki yıllık maaş anlaşmasının şirket tarafından bozulmasıdır.

Çarşamba'dan gece vardiya işçilerinin işe gelmemesi ile başlayan eylemler ardından tüm işçiler eyleme destek verdiler.

Dünya platininin üçte birini üreten Impala şirketi bu grev sayesinde günde 2.4 milyon sterlin kaybetmekteymiş. Ne var ki işçilerin iki yıl üzerinden %11'lik maaş artışını karşılayamadığını iddia ediyor.

Geçtiğimiz yıl Güney Afrika Madenciler Sendikası (NUM) ile varılan anlaşmaya göre ilk sene %9.5 ikinci senede de %1.5'lik maaş artışı kabul edilmişti. Anlaşmanın bir yan koşulu ise eğer işçilere en azından %7.5 kadar maaş artışı sağlanmazsa maaş artışları tekrardan masaya konup yeniden düzenlenecekti.

Bunu kabul eden şirket bir yıl içinde %7.5'lik maaş artışını ödemedi. Bu yetmezmiş gibi tekrardan görüşmelere çağrılınca katılmayı da reddetti. Madenciler bu tavır karşısında greve gitme kararı aldı.

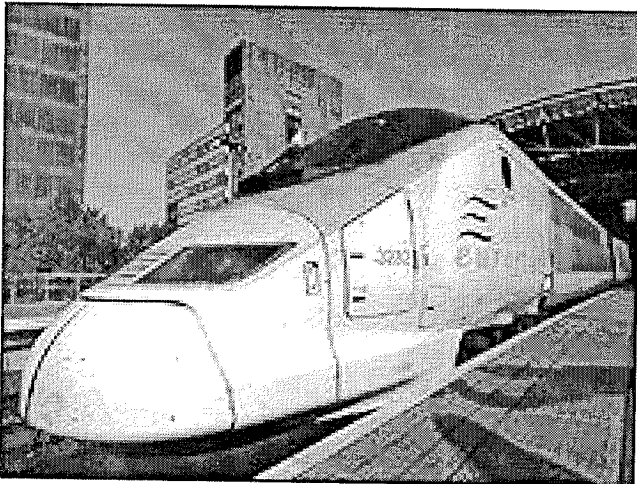
Cuma günü tekrardan buluşma tarihi ayarlanması-na rağmen henüz anlaşmazlık giderilemedi.

Impala şirketi geçtiğimiz Haziran ayında 1,700 kadar kaya delme makinesi çalıştıran işçiyi yasa dışı eylem yapmaktan dolayı işten çıkartmıştı. Bu işçilere sendika ve diğer işçiler arka çıkınca ve de aralarındaki anlaşmazsızlık giderilince işçiler tekrardan işe alınmıştı.

Sendikalar benzeri ortamlardan dolayı dünyanın en büyük platin üreten madenci şirketi Anglo Platinum'da da greve gidebileceklerini belirtti. Bu şirkette ise %7.5'lik maaş artışı işçiler tarafından reddedilmişti.

NUM sendika sözcüleri şirketten olumlu bir artış önerisi gelmediği oranda işçilerin anında greve gitmeye hazır olduğunu belirtti.

Eurostar İşçileri Greve Gitmeye Kararlı

Avrupa ve İngiltere arasındaki Manş denizi altından tren seferlerini düzenleyen Eurostar'da işçiler 29 Eylül Çarşamba günü yapılan oylamada greve olumlu yanıt verdiler.

'Rail Maritime and Transport' sendikası (RMT) üyesi Mühendis ve bakım işçileri 176'ya 27 grev kararı aldı.

RMT lideri Bob Crow "şirket ile görüşmelerimizde Cuma'ya kadar ilerleme sağlanamadığı takdirde grev günlerini tespit edeceğiz" açıklamasını yaptı.

İşçiler şirket ile maaş, yolculuk indirimleri ve de çalışma koşulları konularında anlaşamamaktalar.

Sendika, bu işçileri yalnız bırakmayacağını ve gerekirse geçtiğimiz ay Londra ve Kent bölgelerinde yine maaşlar konusunda greve giden Müşteri Hizmetleri'ndeki işçilerin de tekrardan greve çıkarak greve destek vereceklerini belirtti.

Bob Crow'un basına verdiği açıklamada şirketin bu güne kadar önemli konularda elle tutulur çözümler üretmediğini ve bu nedenle işçilerin grevden başka bir alternatif görmediğini belirtti. Şirketin geçen ayki Müşteri Hizmetleri çalışanlarının grevini "kısır bir çaba" olarak nitelendirmesi işçileri yıldırmamış tam tersi direnme güçlerini artırmıştı.

Sendika, şu anda Fransa ve Belçika'daki kardeş sendikalarda çalışan işçilerden de destek aramakta.

Ne var ki şirket yaptığı açıklama ile işçiler greve gitse bile trenleri çalıştıracaklarını belirterek, bakım ve denetleme işçileri olmadan yolcularının hayatları ile oynamaya hazır olduklarını belirtti.

İngiliz Temizlik İşçileri de Grevde

İngiltere'nin Cumbria bölgesindeki çöp toplama ve sokak temizlik işçileri 24saatlik grevlerin ilkinin 29 Eylül Çarşamba gerçekleştirdiler.

Allerdale'deki çöp toplama işçileri aynı işi yapmalarına rağmen iki tıyerli maaş ödemelerinin kabul edilemeyeceğini vurgulamakta.

Çarşamba günü 3 günlük grevlerin ilki gerçekleştirildi. Grev, Allerdale, Workington ve de Bassenthwaite bölgelerini etkiledi. Çöp toplama işçileri belediyeler tarafından değil özel şirket FOCSA tarafından çalıştırılmaktadır.

'Transport and General Workers' (TGWU) sendikası üyesi olan işçiler saat başı 2 sterline varan maaş farkını kabul etmeyeceklerini belirttiler. Çöp toplama hizmetleri belediyelerden özel şirketlere aktarılınca belediye işçileri şirket tarafından aynı maaş seviyesinde tutuldu. Şirket işe yeni aldığı işçileri ise daha yüksek maaşla işe başlatmakta. Bu akıl almaz eşitsizlik eski işçilerin haklarının yenmesinden başka bir şey değil.

Bu eşitsizliğin kaynağı şirket yöneticilerine sorulunca cevap alınamadı.

Sendika adına konuşan Alan McGuckin bu eşitsizliğin iş gücünü bölmek ve de eşitsiz maaş artışına yol açmakta olduğunu belirtti. Verdiği açıklamada aynı işi ve sorumlulukları paylaşan işçilerin aynı maaşı almalarının, eşit haklara sahip olmalarını beklemek işçilerin hakkı ve de mantıklı olduğunu vurguladı.

Açıklamasında McGuckin "İşçilerin üç günlük grevi değişik günlere almaları bu durumu çözümlemek niyetinde olduklarını ve hizmetleri aksatma taraftarı olmadıklarını gösterir, ama ne yazık ki FOCSA şirketi bu yaklaşımı olumlu değil savaş daveti olarak algılamakta" dedi.

Çalışanlar Allerdale sakinlerine çöplerini her zamanki gibi Çarşamba günü çıkartmalarını, ama toplanmadığı takdirde tekrardan bahçelerinde tutmalarını tavsiye etmekte. Buna ek olarak çalışanlar bölge sakinlerine fazladan çöp torbaları dağıtarak çevreyi kirletmenin hiç kimseye yarar getirmeyeceğini belirtti.

Grevcilerin ikinci ve üçüncü eylemlerinin 4 ve 8

Kasım tarihlerinde tekrarlanması beklenmektedir.

İspanya'da Tersane İşçileri Grevde

İspanya'nın kuzeybatısında Ferrol limanında binlerce tersane işçisi hükümetin tersaneyi özelleştirme tehdidine karşı greve gittiler. Grev sırasında yolları bloke eden işçiler yöre trafiğini 20 dakika durdurdular. Hiç bir araç 20 dakika yerinden kıpırdamadı.

Sendikanın açıklamasına göre tersane çalışanlarının hemen hemen hepsi (10,700 işçi) greve giderek hükümetin bu kararını geri çekmesi için ne kadar kararlı olduklarını gösterdiler.

Hükümet ülkenin çeşitli yerlerinde bulunan tersaneler arasında rekabetler yaratarak bazı tersaneleri özelleştirmek için çalışmalar yürütüyor.

Güneyde Andalusia şehrinde ihale kazanan şirket Ferrol bölgesinde işçileri işten atmayla tehdit ediyor.

Bundan önceki yıllarda tersane sektöründe 30 bin işçi işten atılmıştı. Yeni palana göre hükümet askeri ve sivil olarak tersaneyi ayırmayı planladığını ve "fazla kar" getirmeyen sivil tersaneyi de satmayı planlıyor. Buna ek olarak Madrid hükümeti AB sübvansiyonlarında karlılık elde etmek için bu tersaneleri özelleştirmeyi planladığı da gelen haberler arasında. Eylemlerinin kaç zaman süreceğini açıklamayan işçiler grevlerinde kararlı olduklarını bildirdiler.

Hollanda'da 200 Binler Meydanlarda

2 Ekim cumartesi günü Hollanda hükümetin bütçede yaptığı kesintileri protesto etmek için 200 binden fazla insan meydanlarda toplandı. Aralarında ellerinde siyah balonlarda "Hollanda daha iyisine layıktır" sloganının yazılı olduğu pankart taşıyanlar çoğunlukta idi.

AB üyesi Hollanda'nın yaşadığı ekonomik durgunluktan çıkmak için sosyal hizmetlere yaptığı yatırımları kısmayı planlıyor. Bu plan arasında 2.4 milyar euroluk kısıtlama da vardır. Sendika liderlerinden Holterman "Hollanda'nın gurur duyduğu sosyal güvencemizi elimizden alıyorlar" açıklamasında bulundu. Sendikacıların açıklamasına göre Hollandalıların en az %60'ından fazlasının hükümetin bu kısıtlamalarına karşıdır. Sendikalar hükümetle bu kısıtlamaları görüşmeyi reddederek Hollanda kamuoyunun arzularını dile getiriyor. Geçtiğimiz ay Rotterdam'da 50 bin kişinin gösterisiyle dünyanın en büyük limanı trafiğe kapatıldı. Amsterdam'da da toplu taşımacılık sektörü bir günlük uyarı grevi yaparak hükümeti bu uygulamalarına karşı olduğunu gösterdi.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat... Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

II. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali

II. Uluslararası Kıbrıs Tiyatro Festivali geçen hafta sona erdi. Kıbrıslı tiyatro severler için büyük bir fırsat olan bu festival için organizasyonu gerçekleştiren belediyeleri gerçekten tebrik etmek

lazım. Yalnız bu kültür-sanat dostlarımız kendi tiyatrolarına, özellikle amatör tiyatrolarına biraz daha fazla ilgi gösterebilirler bu festivalde Kıbrıslı tiyatro gruplarının sayısı daha fazla olacaktı. Festival boyunca izleyicilerin en çok beğendiği 3 oyunu inceledik.

Fay Hattı

Oyunun adına bakıp da aldanmayın. Depremle, fay hattı ile ilgisi yok bizce oyunun. Oyun tamamı ile günümüzdeki insanlar arası ilişkiyi konu ediyor. Oyun kişileri, uzun

yıllardır evli Sibel (Sumru Yavrucuk) ile Ahmet (Genco Erkal) ve on iki yıldır üst katlarında oturduğu halde, ancak deprem vesilesiyle tanıştıkları komşuları Murat (Erdem Akakçe). Karı koca, sıcak ve "güvenli" yuvalarında deprem felaketzedelerine gönderecekleri giysileri seçerken, yeni bir sarsıntı olur. Bu sarsıntı, aynı zamanda onların bir anlamda yaşamlarının da sallanması anlamını taşıyacaktır. Sahip olduklarını sandıkları hemen hiçbir şey "sahici" değildir. Ne son model bilgisayarları, ne dört güvenlik kilitli cipleri, ne hırsıza karşı üstün korumalı çelik kapılı evleri, ne de çok mutlu görünen evlilikleri.

Hiçbir şey...

Yönetmen Genco Erkal da, depremle ilgiliymiş gibi görünüp de, aslında insanlar arasındaki ilişkiler ya da ilişkisizlikler üzerine kurulu metni iyi yoğurup; komedinin altındaki trajediyi öne çıkarınca; malın, mülkün, fonlara, repolara yatırılan paraların felaket karşısındaki değersizliğinin altını iyi çizince; metinde vurgulanan "Öylesine yalnız insanlarız ki!" iletilisini sertleştirerek verince, doğrusu ortaya iyi iş çıkmış.

Genco Erkal gelişmiş estetik duygusu, canlı izlenim ve anılar birikimiyle, her şeyi çok iyi bildiğini sanan, her konuda fikir "ileri süren", "gel, sen de şu eyleme katıl" dendiğinde devekuşu olan, aydın tipini incelikli düşünmekte, duyumsamakta. Can verdiği Ahmet'in imgelem yaşamı, o kadar geniş, öylesine çeşitli ki!

Ve sonunda basbas bağırıyor oyun. Ne oldu da bu kadar uzaklaştık birbirimizden. Karı koca birbirinin kuyusunu kazıyor. 10 yıldır tanışmadıkları üst kattaki komşu kendini öldürmek için silahla dolaşıyor. Depremler, fay hattı bahane...

Oscar ve Pembeli Meleği

Büyümüşte küçülmüş Oscar, 'seni öpüyorum' diye bitirdiği mektuplarda öpücüğü tam yüreğinin üzerine konduruyor. 10 yaşında, bu kocaman filozoftan hayat, sevgi, ölüm, korku, aşk, iletişimsizlik, ergenlik, evlilik (evet, bas-bayağı evlilik) üzerine derinlikli dersler alıyoruz. Türk Tiyatrosunun duayeni, hocaların hocası Yıldız Kenter, 'Oscar ve Pembeli Mam'yi sahneye taşıırken o kadar büyüyor o kadar büyüyor ki, o zarif bedeni adeta tüm dünyamızı oluyor, ruhumuzu kavıyor ve 'hayata' bir kez daha bütün varlığımız ile bakmamızı sağlıyor. Oscar'dan yaşamın o kadar ucuz olmadığını ve her saniyesi yaşamaya değer derslerini o kadar net bir şekilde alıyoruz ki onun her günü 10 yıl sayması ve bütün hayatını, 120 yaşına kadar, bize öyle bir gösteriyor ki... Hikayeler anlattığı, istekler sıraladığı, arada bir de 'akıl verdiği' Allah ile arasında gelişen bu çok özel mektup arkadaşlığı ile kalbimize dokunuyor, unuttuğumuz güzelliklerin altını bir kez daha çiziyor.

Gayri Resmi Hürrem

Çevirdiği entrikalar ve hırsıyla Osmanlı siyasetinde etkili olan "Hürrem Sultan"ın, tarihsel doğruluğun ötesinde hayal gücü ve farklı bir bakış açısıyla örülmüş hikayesi aracılığıyla kadın dünyasına yapılan bir yolculuktaydık oyunda.

Çok sevdiği caryesini, bırakın caryesini aşık olduğu mimarı iktidar hırsı yüzünden gözünü kırpmadan yok ettiğini net bir şekilde gösteren bu oyun aslında sadece Hürrem zamanında değil yaşadığımız çağda bile bunun böyle olduğunu gözümüze vurmaktadır. Hürrem'in, caryesi ile sevgilisini öldürmesi neymiş? Şimdi Irak'ta, Afrika'da ve adını söylemediğimiz bir sürü yerde binlerce can alınmasının sebebini de bu oyunda görebiliriz. Geçmişte varolmuş, günümüzün emperyalist sisteminde bugünde varolan, bu sistemi yıkmazsak gelecekte de varolacak "Hürrem"ler bu oyunda da yerini almış...

Kulis

Halil Yılmaz

halilyilmaz23@yahoo.com

Rambo Tutmadı Sıra Truva'da

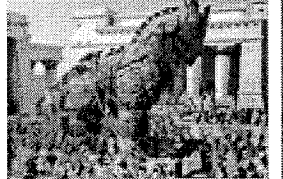
Bundan önceki Amerikan saldırılarında hep John Rambo'larla, James Bond'larla büyüdük biz beyaz perdenin önünde. Hani aslan Amerikan komandosu Rambo tek başına bir ordunun içine girer de teker teker orduyu yedi. James Bond'un da pek farklı bir yanı yoktu hani. O da kibar İngiliz beyefendisi ama sıkı bir İngiliz ajanı. Ne zaman bir saldırı olsa zırt beyaz perdenin önünde Rambo orda. Farkettiniz mi bilmem ama Amerika-İngiltere ortak yapımı bir savaş daha var tüm şiddetiyle devam eden ama ortalıkta ne John Rambo ne de James Bond var.

Acaba Rambo ve Bond yaşlandıkları için mi beyaz perdede boy göstermiyorlar? Ya da malum ülkeler sinema denilen uyuşturucu silahlarını bıraktılar mı? Hiç sanmam. Geçen yazımda burjuva sanatta yeniliği açıklamıştık. İşte size pratiği ve en uygun örneği. Sinema denilen son sanat dalını nasıl kullanıyor burjuvalar.

Artık Rambo, Bond gibi karakterler sinema izleyicisini tatmin etmiyor. Daha doğrusu uyuşturuyor. Kar amaçlı savaşlarını beyaz perdede haklı çıkaramıyorlar Rambolarla. Başka bir şey gereklidir bu durumda çünkü sinema onlar için büyük bir silah. Ve kullanmamaları da aptallık olur. İşte tam burada burjuva sanatta "yenilik" giriyor olayın içine; Şekilde değişim ama içerikte aynı.

Son iki yıl içersinde tarihi savaş filmlerinin türediğine hiç dikkat etiniz mi? Mesela büyük bir bütçe ile çekilmiş Truva. Şu anda çekimleri süren Büyük İskender'in ve Gılgamış destanının filmleri. Neden acaba şimdi tarihi savaşların filmlerine ilgi gösteriyor Holloywood? Ya tarihten hiç haberleri yoktu da, daha yeni öğrendiler bu savaşları da "çekelim de halk bilgilensin" dediler ve milyon dolarlık harcamalar yaptılar ya da insanlar John Ramboları yemiyorlar başka bir şey bulmak gerekiyor deyip de harcadılar milyon dolarları.

Evet Truva savaşı tarihin akısını değiştirmiş olan bir savaştır. Ve bunu halka göstermek ve bilgilendirmek gereklidir elbette. Ama bu şekilde değil. Tarihi savaşların nedenlerini, sebeplerini ve sonuçlarını en ince ayrıntılarına kadar değinerek çarpıtmadan vermek gereklidir. Eğer bu şekilde verilmezse insanları kandırmaktan başka hiçbir işe yaramaz. Elbette ki Holloywood'da başka bir amaç aramak aptallık olur.

The Dance of Cyprus mu? Denктаş Show mu?

Çağdaş Halk Dansları Derneği'nin hazırlayıp Kıbrıs Türk izleyicisine sunduğu The Dance of Cyprus adlı gösteri, Kıbrıs'ın

1950-2004 yılları arasında yaşanan olayları konu alıyor. 11 bölümden oluşan dans gösterisi; Toplumun bir lider etrafında kenetlenmesi, EOKA'nın kuruluşu ve gelişmesi, 27-28 Ocak 1958 Türk gençlerinin İngiliz güvenlik güçlerine karşı yürüyüşü, TMT'nin kuruluşu ve Kıbrıs Türk'ünün yüzünü Anadolu'ya çevirmesi, 1960 Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kuruluşu, birlikte yaşam ve toplumsal çatışmalardan anaların çektiği acı, üniversiteli öğrencilerin Erenköy'e çıkışları ve Erenköy Destanı, Ada'da yaşanan göçler, EOKA'nın iç savaşı, 15 Temmuz 1974 darbesi ve 20 Temmuz Barış Harekatı, Ada'nın iki bölgeye ayrılması ve güneydeki yas, Kıbrıslı Türklerin çözümü ve

barış çabaları, anabashliklar adı altında izleyici ile buluştu. Lefkoşa Türk Belediyesi'nin katkılarıyla gerçekleşen, slayt gösterilerinin de yapıldığı dans gösterisinin sponsorluğunu Ekonomi ve Turizm Bakanlığı, Genç TV, Aslan Boyaları, Fergün Denizcilik, M.Toros Şirketler Grubu yaptı.

50 kişilik dans grubu ile sahne alan gösterinin koreografını Tanju Hastunç yaparken, müziklerini Cemal Özgürsel, kostümlerini ise Adem Öksüzoglu hazırladı. Hastunç, The Dance of Cyprus gösterisinin Kıbrıs Türk Gençliği ve Halkının neler yapabileceğine dair bir ispat olduğunu söylerken,

oyuna dair şu sözleri konuşmasına ekledi; "Bu oyun Kıbrıs Türk Halkının mücadelesini sahneye taşıırken, evrensel değerleri içinde barındırmaya gayret ve özen göstermiştir. 50 yıllık yaşamdan önemli kesitleri ele alarak sahneyeleyen dans gurubu, oyunun içerisinde işlenen her bölümün kendi içinde bir destan yaratacak niteliğe sahip olduğunun da bilincindedir. Üstlenilen bu zor

görevde tüm halk kesitlerinin oyunun içerisinde kendisini bulabilmesi amaçlanmıştır. Sonuç itibarıyla birçok farklı düşüncelerin ve yorumların yapılabileceği bu oyunla sahne sanatı ve bir yaşamı bütünleştirmek için çalışmış bulunmaktayız."

Dans gösterisinin sponsorluğunu üstlenenlerden de anlaşılabileceği gibi, Kıbrıs tarihi Hastunç'un anlattıklarının tersine, tamamen Türk milliyetçiliği ile işlenmiş bir dans gösterisiydi. Barış ve kardeşlik işlenirken Rum tarafını suçlayan anlatımlar ve slayt gösterilerinde kullanılan Denктаş'ın resminin, Kıbrıs haritası üzerinde bir güneş gibi doğuşunu göstermek nasıl olur da her kesimden insanın bir şeyler bulabileceği anlamını taşır ve nasıl olur da son bölümü barışa davet adı taşıyabilir. Şovenizmin olduğu yerde iki toplumun birarada yaşayacağı barıştan nasıl söz edilebilir???

Türkiye ve onun işbirlikçisi Denктаş ve şurasının yıllardır Kıbrıs halkına çektiği eziyet, baskı, sömür ve kimliksizleştirme görmezlikten gelinerek hazırlanmış, sözde Kıbrıs tarihini anlatan bir dans gösterisi Kıbrıs halkına mal edilemez.

Burjuva Medyanın Gizledikleri

Dünya'da bir dizi olay oluyor. Bir dizi araştırmalar yayınlanıyor, hem de sağlam verilere dayalı araştırmalar... Ancak bu araştırmaların bazıları önde gelen medya kuruluşlarının bir haber köşeciğine bile sığdırılmaz. Daha doğrusu sığdırılmaz. Çünkü bu araştırmalar açıklandığı takdirde kitleler arasında saygınlık kazanacak ve rejimlerin kitleleri yönetmesi zorlaşacak.

Geçenlerde Papadopoulos açıkladı, Serdar Denktaş doğruladı. Ardından da Kalyoncu doğrulamak zorunda kaldı gizli görüşmeleri... Ve ne oldu? Hükümet ve özellikle de "barış" yanlısı olan büyük ortak kıvırdık sonra kıvırdı. Oturduğu yerde rahat değildi çünkü...

Dünya'da milyonlarca insanı yalanlarla aldatanların geçtiğimiz yıl en fazla hangi haberlerin medyada yayılmasını engellediler.

1. Saddam'ın ABD'ye Teklifi:

İngiltere'de yayınlanan The Guardian gazetesinde yazı yazan Brook Finley Irak'ta savaş başlamadan dört ay önce Saddam hükümetinin ABD'ye bir dizi teklifler yaptığını açıkladı.

Neydi bu teklifler?

Irak FBI ve CIA'a kapılarını açarak 11 Eylül ile ilgili bağlantısı olmadığını kanıtlamak istemiş. Bu da yetmezmiş gibi binlerce ABD askerinin Irak'a girerek Irak'ta kitle imha silahlarının araştırmalarına katılmalarına izin vermiş. Eğer amaç Saddam rejimini değiştirmekse de, uluslararası gözlemcilerin bulunduğu ortamda iki yıl içinde Irak'ta seçimler yapılmasını önermiş. Bunları kim mi söyledi. Vincent Cannistraro! Bu tekliflere aracı olan kişi...

Kim bu Vincent Cannistraro?

Bir zamanlar CIA'in terörle mücadele ekibinin başı.

Vincent Cannistraro bu mesajı Beyaz Saray'a iletmış ama Başkan ve Başkan Yardımcısı bunu red etmiş.

Şubat'a gelindiğinde (savaştan 1 ay önce) Saddam hükümeti bu teklifin yanında ABD'ye Irak petrolünden haklar teklif etmiş. ABD'nin İsrail politikasını açıkça desteklemeye hazır olduğunu açıklamış. Ama bir şartla... ABD Irak'a savaş açmayacak.

Buna benzer bir teklifi Afganistan'da Taliban da yapmış. Taliban hükümeti 20 Eylül

2001'de, 11 Eylül saldırısı ile ilgili delillerin gösterilmesi durumunda Bin-Ladin'in tarafsız bir müslüman ülkesinde yargılanması kaydı ile teslim etmeye hazır olduğunu açıklamış. Taliban bu teklifi 1 Ekim 2001'de tekrarlamış. Ancak ABD hükümeti bunu ret etmiş. Ancak bu haber bir defa sadece The Guardian gazetesinde çıkabilmiş. Bir kez daha yayınlanmamış hiçbir meşhur medyada...

2. İlaç Firmaları "Halkla İlişkiler"e Ne Kadar Harcıyor?

Sağlığımız bozulmasın diye, ya da hastalandığımızda eczaneye gidip "en iyi" ilaçları alıp milyonlarca para harcıyoruz. Bu ilaçların maliyeti gerçekten o kadar yüksek mi?

ABD'de yapılan araştırmalara göre (American Medical Association-Bir nevi Tabipler Birliği) ilaç tekelleri "halkla ilişkiler için" yılda on milyarlarca dolar harcıyorlar. Sadece 2000 yılında ABD'de bu amaç için 13.2 milyar dolar harcamış Pfizer, GlaxoSmithKline, Merck, ve Astra Zeneca tekelleri... Bu harcamaların üretim için yapılan harcamalardan daha fazla olduğu da ortaya çıktı. Kitleleri aldatıp ilaçları satmak için de Halkla İlişkiler firmaları tutuluyor. Bu firmalar doktorlarla bağlantı kurarak ve doktorlara değişik şekilde "hediyeler" dağıtarak ilaçlarının promosyonunu sağlıyorlar. Bir dizi "sağlık konferanslarının" promosyonunu gerçekleştirerek firmalarına doktorlar arasında prestij sağlıyorlar, vs..

(Buna benzer promosyonları TURKCELL ve TELSİM Kıbrıs'ta yapıyor, bu harcamasını da telefon görüşmelerinden elde ediyor)

Ancak bu firmalar, ilaçların iyi yanlarını anlatırken olumsuz yanlarını saklı tutuluyor. İlaçlar yeni sağlık sorunları yaratmaya başlar. Bu sağlık sorunlarının çözümü için ise yine yeni ilaçlar kullanılıyor. Kimin ilaçlarını mı? Tabii ki aynı şirketin ilaçlarını.

Dünyada ilaç tüketiminin yarısı ABD'de olduğuna göre ve "halkla ilişkiler" harcamalarının her yerde aynı olduğunu kabul edersek, o zaman bu ilaç şirketleri yılda ortalama YİRMİ MİLYAR DOLAR'ı sadece pazarlama için kullanıyorlar. Bu miktarın maliyetini elbette tüketici karşılıyor. Yani sıradan bizler.

Gel gelelim bu haber hiçbir sözlü, görüntülü basında ve

gazetede rağbet görmedi. Oysa 20 milyar dolarla neler yapılmaz ki?

3. ABD ve NATO Afganistan'da Kadınlara Özgürlük mü getirdi?

NATO emperyalistleri Afganistan'da Taliban rejimini devirdiğinde ve Karzai hükümetini kurdurduğunda Afganistan'a "özgürlük" getirdiğini öne sürmüştü. Bu "özgürlüğün" en güzel örneğini Afganistan'da kadın haklarında görebiliriz.

Afgan kadınları hakkında Heart şehrinde yapılan bir araştırmada kadın haklarının Taliban dönemindekinin aynısı olduğu ortaya çıktı. Kadınlar eşleri ve kardeşleri dışında herhangi bir adamla konuşamazlar. Aile yakınları dışındaki adamlara konuşanlar, güvenlik güçleri tarafından tutuklanıp doktora baktırılıyor. Adının Dr. Afzali olarak bilinmesini isteyen Heratlı bayan doktor, güvenlik güçlerinin genç kızlara zorla bekaret testi yaptırdıklarını ve evli kadınlara ise sadakat testi yaptırdıklarını açıkladı.

BM ve ABD kadın haklarının sağlandığını açıklasalar da sadece Kabul'de kadınların durumları geçmişe oranla biraz daha iyi olduğu belli... Araştırmalar, diğer şehirlerde ise kadınların durumunun aynı kaldığını gösteriyor. Yabancı erkeklerle konuştu diye kadınlar tutuklanıp hapis hanelere atılıyor. İşgalin özgürlük ve demokrasi getirdiğini bar bar bağırarak Batı medyasının Afganistan'da bırakın çocukların kadınların karşı karşıya kaldıkları maruzları dahi görmezlikten geliyorlar.

Basına baskı olmadığını dile getiren ve burjuvazinin demokrasisini göklere çıkaranlar, herkes tarafından çok iyi tanınan araştırmacıları kara listeye aldıkları bildiriliyor. Özellikle de çevre ile ilgili araştırmalarda tekellerin arzuları bayağı etkili oluyor. Medyada çalışanlar araştırmacıların bulgularını yayınlanmamalarının nedenini açıklamaktan uzak duruyorlar. Uzak duruyorlar, çünkü bu basın mensuplarının maaşları büyük medya tekelleri tarafından ödenmektedir. Dolayısı ile rejimi zor duruma sokacak haberler bilinçli bir şekilde bastırılırken, rejimin işini kolaylaştıracak ve varlığını sarsmayacak haberler de ön plana çıkarılıyor.

Batı demokrasilerinde özgürlük ne kadar mı çoktur?

Sermayenin izin verdiği kadar!

Tavır

Ahmet Cenker

Türkiye, Yunanistan, AB ve ABD Hayranlığı!

Yıllardır süren bir Avrupalılık, Amerikalılık, Türkiyelilik ve Yunanistanlılık isteği var bazı kesimlerin içlerinde. Dünya sanki bunların etrafında dönüyor bazı kesimler için. AB'ye girince başımız göğe erecek bazı kesimler için! Halbuki gerçekte öyle midir acaba? Avrupa Birliği'ne üye olduktan sonra acaba hangi ülkedeki işçi ve emekçi kesim, hangi ülkenin yoksul halkları refaha ulaşmış ki biz de Avrupalı olunca refaha ulaşacağız?!!

CTP, AKEL, UBP, vs... Ülkemizin hem güneyinde hem kuzeyinde halkın partisi KSP dışında geriye kalan bütün partiler bunu dile getiremiyor. İnsanlara AB'yi "cennet" gibi gösteren partilerin niyetleri acaba ne? Halkı refaha kavuşturmak mı, yoksa işçimizi, emekçimizi, yoksul insanlarımızı, öğrencilerimizi yenden yere sürüklemek mi?

"Avrupa, Avrupa!" diye ayılıp bayılanlardan da çok merak ettiğim bir sorunun cevabını almak istiyorum. AB'ye girilince bu adaya barış mı geleceğini sanıyorlar acaba? Ya da AB'nin sağlam bir örgüt olup dünya barışına destek verdiğini mi düşünüyorlar? Eğer böyle düşünen varsa ancak ve ancak kendi kendilerini kandırmış olurlar. Reformistler her zaman kendi aralarındaki sorunları kendi burjuva çıkarları uğruna barışçıl yolla çözmeye çalışırlar. AB de böylesine adaletsiz ve uzun ömürlü olmayan bir birliktir işte. Bu arada "Avrupalılık" diye de bir kavram da yarattılar! Nedir bu "Avrupalılık"? YBH'lı arkadaşların yaptığı gibi "köpek yarışlarını protesto etmek" mi, yoksa CTP'lilerin dediği gibi "Dünyalı olabilmek" mi?

CTP ve CTPgiller olarak adlandırdığım YBH, BKP, TKP, BDH vs. çıksınlar da bize anlatsınlar bakalım, "Avrupalı" dedikleri şey acaba "dünyalı" olabilmek mi? Dünyalı olabilmenin tek bir yolu vardır. İşçimiz ile, emekçimiz ile, yoksul köylümüz ve insanlarımız ile kucaklaşmak. Onların yöneteceği bir düzen içinde yaşamak. Onları ezmek için AB'ye girip emperyalizme yama olacağımıza, kendi ülkemizde anti-emperyalist cepheye yer alıp sosyalizmi kuralım ve gerçek barışa ulaşalım.

Patronlar, işgalciler, sömürenler hep karşımızda olacak. İşçimizi, emekçimizi ezenler, yoksul insanlarımızın kanını akıtma meraklısı emperyalistler hep düşmanımız kalacak. Burjuvazi hiç beklemediği o tokadı alının ortasında hissedecek.

Gidilmesi gereken yol AB yolu değil, sosyalizm yolu olmalıdır. Gidilmesi gereken yol bazılarının çok bayıldığı "Avrupalı Verheugen Efendi Hazretleri'nin" yolu değil, "Marksizm-Leninizm'in" yolu olmalıdır. Gidilmesi gereken yol, burjuva çözümlerden gayri, sosyalist çözüm şekilleri olmalıdır.

Barış bu şekilde gelecektir. Bunu da başaracak olan tek parti, halkımızın gerçek partisi, devrimin öncüsü Kıbrıs Sosyalist Partisi olacaktır. Bugün bu partiyi küçümseyenler yarın nereye kaçacaklar? Bugün bu partiyi kötüleyenler yarın hangi deliğe saklanacaklar? Acaba bugün bu partiyi kötüleyen "Avrupalı solcu(!)" arkadaşlar acaba hangi deliğe kaçacaklar? İşçimizi, emekçimizi sömürmekten vazgeçip çıksınlar da bize bu sorulara cevap versinler!

Engellemeyecekler, durduramayacaklar, bu partinin büyümesini, devrime giden, sosyalizme giden yolun önünü asla ve asla kesemeyecekler. Çıkıp da Troçkizm propagandası yapmak, karşı-devrimci ideolojinin el altından reklamını yapmak, Marksizm-Leninizm'i lekelemek için çok güçsüzünüz beyler.

Bilin ki ne yaptığınızı çok çok iyi biliyoruz. Bilin ki burjuva propagandalarla halkı kandıramayacaksınız. Bilin ki işçinin, emekçinin sömürülmesine izin verilmeyecek, bilin ki asla ve asla Kıbrıs'ta ne sosyalizm, ne barış ne de KSP'nin iktidarı asla ve asla engellenmeyecek. Elbet bunu anlayacaksınız ve kavrayacaksınız.

İsteseniz de, istemeseniz de...

KSG, KAMU-İŞ Sendikasını Ziyaret Etti

"KSG, elektrik çarpması sonucu ölen işçinin ailesine baş sağlığı diliyor."

İnsanın değerinin oldukça düştüğü şu günlerde, iş kazaları da had safhaya çıkmıştır. Bu iş kazalarını engelleyici hiçbir tedbir almayan sendika ve hükümet ancak olaylar ve kazalar yaşandıktan sonra bazı şeyleri düşünmeye başlıyor.

Gerek adamızın Kuzey'inde gerekse Güney'inde her gün onlarca kişinin yaralanma haberi kulaklarımıza gelmektedir. İş kazalarından koruyucu aletlerin yetersizliği ve ne sendikanın ne de hükümetin bu konu üzerine düşmemesi bizleri böyle olaylarla daha çok karşı karşıya getirecektir.

Geçtiğimiz günlerde yaşanan bir iş kazası bu konunun üzerine düşülmesi gerektiğini bir kez daha göstermiş oldu. Kadrolanmış Orman Dairesi memuru olarak çalışan bir işçi, ağaçları budarken elektrik tellerinin ağaç üzerine gelip de kendisini çarpması sonucu hayatını kaybetti. Bizler buradan işçinin ailesine başsağlığı diliyoruz.

Ve umarız ki bu olay bazı kesimlerin biraz düşünmesine yol açar ve artık işçilerimizin can güvenliği için maliyetten kaçınılmaz. Ve yine ümit ederiz ki insana verilen değer artar.

İşte bizlerde KSG ekibi olarak bu ölen işçimizin bağlı olduğu KAMU-İŞ sendikasını ziyaret ederek sendika başkanı Ahmet Çaluda ile görüştük.

KSG: Ülkemizde yaşanan iş kazalarını nasıl değerlendiriyor-sunuz? Sizce bu kazaların yaşanmasının en temel nedenleri nelerdir?

Ahmet Çaluda: İş kazalarının yaşanmasının en temel nedeni bence eğitimsizdir. Eğitim şarttır. Çalışma bakanlığımıza ve bazı devlet dairelerimize bir çok görev düşmektedir. Bizler zaman zaman yurt içinde veya yurt dışında KAMU-SEN ile birlikte bu tür çalışmalara girmekteyiz. Ama devlet de bu konuda üstüne düşeni yapmalıdır. Bir kere hayat sigortası şarttır. İşçi sağlığı, işçi güvenliği konularında hem sendikacılara hem de gereken yetkililere sempozyumlar düzenlenmeli. Yılda en az iki kez İLO (Uluslararası Emek Örgütü) sözleşmeleri uygulanmalıdır. Maalesef bizler bu konularda biraz geri duruyoruz. İşte bu yüzden de böyle kazalarla karşılaşyoruz. Yoksa ben KAMU-İŞ başkanı olarak bu konuda ilgili tüm bakanlıklara yazılı veya sözlü uyarıda bulundum. Ayrıca protestolu eylemler de gerçekleştirdik.

KSG: Bu kazaları önlemek için neler yapılmalı? Ve en çok kimlere görev düşmektedir?

A.Ç:-Bu konular devleti de ilgilendirir. Bu kazaların tümünü ele alırsak hepsi kamu çalışanı değildir. Ama bizim için yaşanan tüm kazalar önemlidir. Yani bu işçilerin elektrik kurumunda çalışanı var, karayollarında çalışanı var ki yanar katranla sürekli haşır neşirdirler, sondaj

aletlerinde çalışanlar var. Bence bu kazaların önlenmesi için gerekli alet edevat alınmalı daha sonra da işçilerimiz ferdi hayat sigortasından yararlanmalıdırlar. Burada da en büyük görevler devlete ve çalışma dairesine düşmektedir.

KSG:- Sizin bu aşamadan sonra planlarınız nelerdir?

A.Ç:- Biz bu konularda ilgili bakanlığa gittik ve görüştük. Hem ölen işçinin ailesinin mağduriyetinin giderilmesi için hem de yapılması gereken ama bugüne

kadar üstünde iyi durulmayan ferdi hayat sigortasını yeniden dillendirmeye başladık. Umarım dikkate alınır.

Bence bu olayların çözülmesi için süratle hükümet oturmalı ve plan yapılmalıdır. Hizmet içi eğitim ve kamudaki çalışma barışını sağlayacak formüller üretmelidir. Gereken aletlerin alınmasını ve insan hayatına gereken değerin verilmesi bizim için çok önemlidir.

Bizler şimdi toplu sözleşmeyi de bu konudan ilham alarak memurun yararına olacak şekilde değiştiriyoruz.

Okuyucu Mektubu

EMRE ÖZİMER

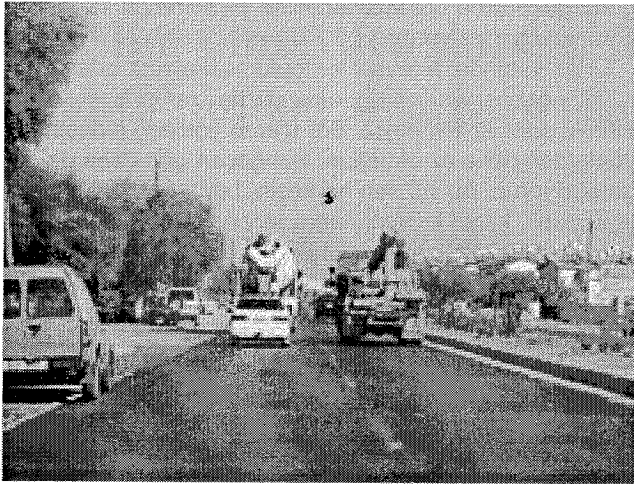
ÖNCE İNSAN

Bitmeyen, önleyemediğimiz çilemiz ve acımız trafik kazaları... Birçok ülkede insan ömrü uzarken, bizde tam tersine her geçen gün kısalıyor. Aracınızla yola çıkmaya korkuyorsunuz. Her yola çıkılacak anda acaba geri gelecek miyiz diye düşünmek artık normal birşey oldu. Her kazadan sonra göstermelik olarak yapılan trafik kontrollerine de alıştık artık. Lefkoşa Dereboyu'na belirli saatlerde trafik polisi konuluyor.

Alkol, sürat kontrolü yapılıyor. Fakat kontrol noktasının biraz ötesindeki Kermiya yoluna dönen araçlar ralliye start verircesine başlıyorlar yarışa. Burada trafik polislerini kimse suçlayamaz, gerçekten sabahlara kadar evlerinden uzakta görev yapıp güvenliği sağlamaya çalışıyorlar fakat bir gerçek var ki halkımız artık kontrol noktalarını ezberledi. Avrupalı olmak istiyoruz fakat bence hiçbir zaman olamayacağız çünkü önemli olan ben Avrupalı'yım demek değil, Avrupalı'nın mantığını kavrayabilmektir, hala daha tek şeritli olan günde binlerce arabanın gidip geldiği Lefkoşa-Güzelyurt anayoluyla veya her köşe başında her yaştaki insana satılan kuruyemişçilerle (bence birahane) veya saçma sapan komik trafik cezalarıyla "hiç kimse alınmasın" biz Avrupa'nın tırnağının kiri bile olamayız. Kavramamız gereken anlayış ÖNCE İNSAN anlayışıdır. Kafamızı pencereden çıkartalım ve

Güney Kıbrıs'a bir bakalım. Siz Kuzey Kıbrıs'ta kafanızda helmet (koruyucu başlık) olmadan Karpaz'dan Yeşilirmak'a kadar gidebilirsiniz ama bunu Güney'de yapamazsınız. En işlek yollarda halen daha ön koruyucu demirleri sökülmeden jipler var, yaşları küçük motor süren çocuklar var, acele sipariş yetiştirecek diye son sürat giden restoranlara ait motorlar var, ve ayrıca dış ülke veya ülkelerde ne şekilde ehliyet aldığını bilmediğimiz insanlar her gün daha da fazla karışımıza çıkıyor. Yolda giden bir aracın üzerinde, geldiği ülkenin veya ilin numarasının yazması gerekmiyor, sürücünün hangi ülkeden geldiğini hemen anlıyorsunuz. Bizim ülkemiz sol şerit uygulamasında olmasına rağmen halen daha sağ direksiyon olmayan araçlar yollarda. Özellikle de Türkiye'den gelen araçların ve sürücülerin adapte sorunları var.

Örneğin adaya öğrenci olarak gelen bir birey eğer aracını da beraberinde getirmişse, bu araç

ve sürücüsü KKTC yollarında adaptasyon sorunu çekecektir. Çünkü hem kendi farklı bir eğitim aldı, hem de aracı sol direksiyon. Böylelikle hem sağ hem de sol direksiyonlu araçlar trafikte fazlasıyla yer almış oluyor ve kazaya davetiye çıkartılıyor. Bence kazaları tam anlamıyla önleyemsek bile bazı önlemlerle en aza indirgeyebiliriz.

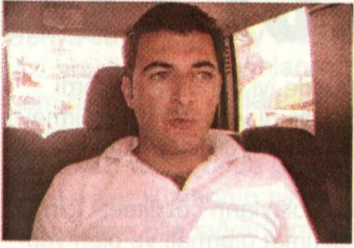
Bu önlemler: Halen daha tek şeritli ve aşırı işlek şehirlerarası yolları çift şeride çıkarmak, sürat sınırını aşan sürücüyü belirleyen kameraları adaya getirip anayollarda ve diğer işlek yollarda hizmete sokmak, anayolları "gerçek anlamda" denetleyebilecek otoyol polisini hizmete sokmak, cezaları gerçekten cebimizi yakacak derecede artırmak, adaya dışarıdan gelen ve araç kullanmak isteyen kişilere eğitim verip sınava tabi tutmak, trafik kontrollerini sadece belirli bölgelerde değil, her bölgede sürekli ve sistematik bir biçimde uygulamak, sol direksiyonlu araçların trafiğe çıkmasını engellemek. Unutmamamız gereken en önemli şey ÖNCE İNSAN kavramını önemseyebilmek. Yukarıda yazılan ve yapmamız gereken ama yapmadığımız uygulamalar yüzünden birçok aile sevdiklerini bir daha görememiştir.

Özellikle bazı hükümet yöneticilerine de seslenmek istiyorum. Eğer Avrupalı olmak istiyorsak lütfen kafamızı gerçek anlamda pencereden çıkartıp şöyle bir batıya doğru bakalım.

Eğer bakmazsak meydanlara topladığınız gençlerden gün gelip hiçbir kalmayacak, her gün içimizden biri daha gidiyor ve ne yazık ki bir daha da aramıza gelemeyecekler. ÖNCE İNSAN anlayışını gerçekten kavrayabilmemiz ve sevdiklerimizin arkasından gözyaşı döküp onları kaybetmememiz dileklerimizle.

Güzelyurt Belediye çalışanları başlattıkları greve son verdiler. İşverenle masaya oturan sendikanın yaptığı anlaşmayı kabul eden işçiler ve memurlar grevi sona erdirdiler. Anlaşmadan memnun olmayan işçiler ve memurlarla grev sonrasını görüştük

Belediyede 8 yıldır geçici işçi

Güney Düzgün
KSG: Geçirdiğiniz bu grev sürecini ve yaşadığınız olayları kısaca anlatır mısınız?

İki yıl önce Sayıştaylık, belediyelere, memurların sosyal haklarını alamayacağı şek-

linde bir beyanda bulundu. Lefkoşa Belediyesi de Sayıştaylığın bu kararına itiraz etti. Ve bu itiraz sonucu 28 Belediyenin 27'si bu sosyal haklardan yararlanmaya başladı, Güzelyurt Belediyesi hariç. Güzelyurt Belediyesi Sayıştay'ın gönderdiği bu belgeyi elinde bulundurarak, memurlara verilecek olan sosyal hakkın yasal olmadığını iddia etti. Yani Toplu İş Sözleşmesini ihlal etti. Aradan iki yıl geçti ve sendikanın yaptığı itirazlar sonunda bu sosyal menfaatler borç karşılığı memurlara sunuldu. Ve bazı memurlar da bunu aldı. Daha sonra sendika, başkanla görüşmeye gitti. Bu görüşmeden de sonuç yine olumsuz çıktı, ardından yine görüşüldü o da işçinin ve memurun hiç bir hakkını karşılamadığı için olumsuz sonuçlandı. Sendika yine iyi niyetini korudu ve Çalışma Bakanlığını da devreye soktu, yine bir netice çıkmayınca sendika ve çalışanlar grev kararı aldılar. Grevin 11. gününe geldiğimizde belediye başkanının bizlere sunduğu önerileri ve formülleri dinledik. Ama sendikamızın ihmalinden dolayı Sayıştaylığın göndermiş olduğu yazıya olan itirazımız zaman aşımına uğrayıp düştü. Böylece belediye içinde çalışan memur arkadaşlarımızın durumu zorlaştı. Belediye başkanının işçiler için önerisi de daha önce % 0 olan sosyal hak % 10'a çıkarıldı ama işçinin nabızı tutularak bu

öneriye karşı çıktı.

Grevin altıncı gününde gelen öneri ise, memurlara 800 milyon geriye dönük alacakları para ve belediye yasası geçene kadar da bu paranın ödenmesiydi. Ve eğer belediye yasasında belediye memurları sosyal hak alamaz diye bir yasa çıkarsa, memurlar aldıkları bu 800 milyonu geri ödeyecekti. Ama biz bunu da kabul etmedik.

4 gün daha geçti, sendika artık tükendi ve zararın neresinden dönülürse kardır mantığı uygulanmak istendi. Belediye çalışanlarının %80'ni zaten işçiydi. İşçi için de önerilen %22'lik artış anlaşmayla %17 yapıldı, sendika bunu yeterli buldu. Memur da daha fazla ileriye gidilemeyeceğini düşündü ve oy çokluğuyla grev kalktı.

Sonuç olarak bunu işçiye % 17 artış, memura da her yıl 900 milyon, belediyeler yasası geçene kadar ödenme kararı alındı. Bu açıdan memurlar tatminkar olmadı.

Ama bu grev bize gösterdi ki bu belediyede, güçlü olan belediye başkanı değil, belediye çalışanlarıdır. Bizlere bu grev sağlam durmayı, birliği ve beraberliği öğretti.

Sendikalardan yeterli desteği gördünüz mü?

Bizlere yardım eden TÜRK-SEN ve bizim sendikamız olan BEL-SEN kesinlikle bu grevde bizlere karşı yeterli olmamışlardır. Sendikalar çok pasif davranıp, bir an önce grevi atlatma düşüncesi hakimdi. Zaten bu grev tamamen çalışanların inisiyatifleriyle olmuştur yani herşeyi biz yaptık. Sendika üyeleri bize hiçbir destek vermediler. Bildiri basılacak biz düşündük, pankart asılacak biz yaptık, belediye başkanının bütün tehditlerine biz maruz kaldık.

Eren Erdenay
Belediye memuru

KSG: Geçirdiğiniz bu grev sürecini ve yaşadığınız olayları kısaca anlatır mısınız?

Ben sendika yönetimine seçilmiş biriydim. Ama sendika-

da altı ay önce Sayıştay'dan gelen bu yasa ışığında grev kararı almıştık, ve grev kararını da belediye başkanına sunduğumuzda yine olumsuz yanıt almıştık ve biz de ertesi gün greve gitme kararı almıştık ama BEL-SEN başkanı Fikret Keleşin bazı yandaşlarını toplayıp grev karşıtı karar aldığını ve grevi önlemeye çalıştığını öğrenince biz de 3 arkadaş sendika yönetim kurulundan istifa ettik. Ama biz yine de mücadelemize devam ederek, memurla işçiyi kaynaştırarak bu geldiğimiz günleri yaşamaya başladık. Her türlü çalışarak %98 katılımla bu grevi gerçekleştirdi ve bu grev bizim için çok iyi oldu. Her türlü zorluğa göğüs gerdik ama son gün toplantıya çağırarak işçiler için kazanılan haklar anlatıldı, memur içinde 900 milyon da protokol oldu. Yani bu grev sonunda işçi arkadaşların haklarını aldık ama memura hiç bir hak verilmedi. Ama son gün yapılan toplantıda oy çokluğuyla grevi bitirme kararı alındı.

Sendikalardan yeterli desteği gördünüz mü?

10 gün içerisinde biz kendi ciğerimizi kendi yağımızda kavurduk. Başka hiçbir sendikanın veya TÜRK-SEN gibi bir sendikanın yararı bize yeterli değildi. Yani herşey işçinin kendi inisiyatifleriyle olmuştur. Zaten çok yakında sendikalar da erken genel kurula gidilmesi gerekmektedir.

Limasol'da barış şarkıları

Kıbrıs Türk ve Rum sivil toplum örgütlerinin düzenlediği "Barış ve Yeniden Birleşme İçin İki Toplumlu Festival" başlıklı etkinlik 2 Ekim 2004 tarihinde gerçekleştirildi.

Etkinliği BMBP, Kıbrıs'ın Yeniden Birleşmesi Hareketi, Barış ve Yeniden Birleşme İçin Omorfo Bölgesi Hareketi, Magosa Göçmenleri Hareketi, Yeni Kıbrıs Derneği, Çözüm İçin Sosyalistler, Çözüm Yeniden Birleşme Şimdi Platformu, Kıbrıs Doğu Akdeniz Araştırmaları Merkezi, Barış İçin Teknoloji ve İki Toplumlu Forum örgütleri düzenledi. Festival saat 18:00'de Waterfront Mall Gardens'da başladı ve 22:00'da sona erdi.

Festivale kuzeyden ve güneyden çok sayıda siyasi kişi katıldı. Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen ve Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu'nun da katıldığı etkinliğe CTP-BG Genel Sekreteri Ferdi Sabit Soyer, BDH Başkanı Mustafa Akıncı, K.T.Ticaret Odası Başkanı Ali Erel, AKEL Milletvekili Eleni Mavrou, DİSİ Milletvekili Katy Klerides, İngiliz Yüksek Komiseri Lynn Parker ve ABD Büyükelçisi Micheal Klossou da katıldı. Festivalde Müzik dinletisi, açık oturum, film gösterisi, karikatür, fotoğraf ve seramik eserler sergilendi. EKİM Kültür-Sanat Üretim Derneği ve Kıbrıs Türk ve Rum gençlerin ortak derneği GARDAS birer stand açarak ürettikleri el sanatlarını ve yayınladıkları kitap ve broşürlerin satışını yaptılar. Festival SOS'in

konseriyle başladı. Açılış konuşmasından sonra Adamos Kostantinos ve Yıltaç Taşçı birlikte bir müzik dinletisi sundular. Derviş Zaim ve Panikos Krikanthou'nun "Parelel Yolculuklar" isimli belgesel filmi ve Andonis Florides ve Theodoros Nikolaidis'ten "Espresso" isimli kısa metrajlı film gösterildi. Hüsyin Çakmak, Bertan Soyer, Cemal Tunceri, Arif Albayrak ve Celal Deniz'in siyasi karikatürleri sergilendi.

Festivalde Nikos Trimikliniotis'in yöneticiliğinde, Ayla Gürel ve Hasan Hastürer'in katıldığı "Referandum Sonrası Kıbrıs" konulu bir açık oturum yapıldı.

"Elimizdeki tarihi fırsatı kaçırmamalıyız"

Şener Elcil festivalde "Bu Memleket Bizim Platformu"ndaki sendikalar ve sivil toplum örgütleri ile güneydeki "Kıbrıs'ın Birleşmesi için Hareket" ile "Çözüm ve Yeniden Birleşme Şimdi Platformu"nun yayınladığı ortak basın bildirisini okudu. Bildiride, adanın geleceğinin toplumların ellinde olduğu ve kaybedilecek zamanın olmadığı belirtildi. "Elimizdeki tarihi fırsatı kaçırmamalıyız" denilen ortak bildiride şu görüşlere yer verildi:

"Kıbrıs'ın yeniden birleştirilmesi, Annan Planı temelinde kalıcı bir çözümün gerçekleşmesi için uzun bir süreden beri mücadele eden biz Kıbrıslı Türk ve Rumlar olarak ülkemizde yakınlaşmayı sağlayacak, kini, nefreti ve önyargıları ortadan kaldıracak her türlü birlikteliği gerçekleştirmek için mücadeleye kararlıyız.

Yaşadığımız gerçekler bize göstermiştir ki çözüme giden yolda en büyük engeller toplumsal düşmanlık, şovenizm, ön yargılar ve aşırı milliyetçiliktir. Geçmişimizde yaşadığımız acı olaylar neticesi yaralarımız derindir. Geçmiş değişiremeyeceğimize göre, geçmişten öğrendiklerimizle yaralarımızı sarmak zorunluluğumuz vardır.

Ortak vatanda, bireysel ve toplumsal olarak ortak işbirliği çabası içerisinde girerek çözüm ve barış için olumlu adımlar atmamız. Bizi ayıran yönlerin birleştirilen yönlerden daha az olduğunu her geçen gün daha da iyi görebiliyoruz. Bu yüzden herkesin, her fırsatı değerlendirerek, karşılıklı korkularını ve endişelerini anlaması için ilişkilerin artması gereklidir.

Türkiye'nin Avrupa Birliği'nden tarih alması ile ilgili

süre, Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili çabaların ileriye atılması yönünde birtakım gelişmeler ortaya koymuştur. Çok geç olmadan bütün tarafların Annan Planı temelinde çözüm için teşvik edilmeleri bir zorunluluktur.

Bu fırsatı kaybetmememiz bizleri geriye döndürmeyecek bir yola götürebilir. Bizim iki toplumun iyi niyetine ihtiyacımız vardır. Adamızın geleceği ellerimizdedir ve kaybedecek zamanımız yoktur. Geçen her gün ülkemizin yeniden birleştirilmesi konusunu zorlaştırmaktadır. Biz, aşırı milliyetçilerin ve politikacıların kendi menfaatleri için geleceğimizi tehlikeye atmalarına izin vermemeliyiz. Elli yıldan bu yana ilk kez yakaladığımız birlikt olma ve birlikte hareket etme fırsatını değerlendirmeliyiz. Elimizdeki tarihi fırsatı kaçırmamalıyız."

Condides: Limasol, barış kenti olsun

Etkinlikte bir konuşma yapan Limasol Belediye Başkanı Dr. D. Condides, Limasol'un bütün din ve ırklardan konukları ağırlayan bir kent olduğunu ve bundan sonra Limasol'un barışın simgesi olması için çalışacaklarını söyledi. Kıbrıs'ı ortak vatan yapmak ve birleştirmek için iki toplumlu etkinliklerin önemini vurgulayan Condides, şunları söyledi:

"Bugün iki toplumun birleşmesi, yeniden yakınlaşması ve hem sosyal hem de ekonomik yakınlaşması için seslerimizi birleştiriyoruz. İlelebet birlikte ikiye bölünmüşlük tehlikesini ortadan kaldırmak için birleşiyoruz. Limasol Kıbrıslı Türk ve Rumların barış içinde yaşamalarının parlak bir örneğidir. Limasol Belediyesi ve ben her zaman halklar ve ülkenin birleşmesi için dayanışma halinde olacağız."

Kıbrıs'ta

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

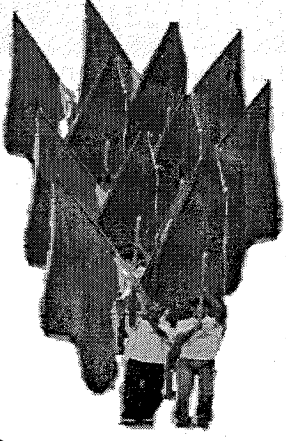
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Ekim 2004, Yıl:1 Sayı:12

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

GELECEK SOSYALİZMLE ÖZGÜRLEŞECEK

Geçtiğimiz günlerde İngiltere'de okuyan Kıbrıslı Türk öğrenciler, İngiltere'de örgütlenmek amacıyla Gençlik Merkezi'nde bir toplantı düzenlediler. Öğrencilerden Barış Kızıldere ile yapılan röportaj

KSG: Öncelikle bu birliğe neden ihtiyaç duydunuz?

Barış Kızıldere: Bu birlikte öncelikli hedef olarak Kıbrıslı Türkleri bir çatı altında toplamayı koyduk. Bilindiği üzere İngiltere'de öyle örgütler var, ama öğrenciye hitap edecek örgütler yok. Bir toplum merkezi, mimarlar mühendisler kurulu diye bir birlik var.

Bunun dışında İngiltere'de öğrenim gören kişileri de bir çatı altında toplayabilmek için, onların sorunlarını, diğer güncel olayları takip edebilmek açısından böyle bir örgüte gereklilik duyduk. Geçen sene başlamıştık biz bunun çalışmalarına. Geçen sene insanları topladık. Bu sene de iki hafta öncesinde ilk kitle toplantısını yaptık. İngiltere'de bu örgütü yasallaştırmayı düşünüyoruz.

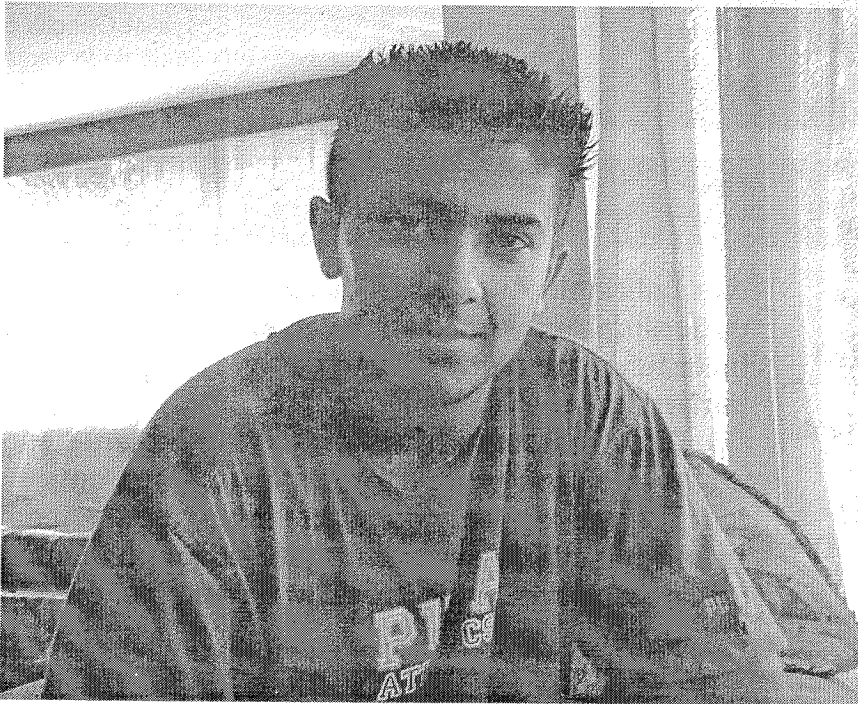
KSG: Birliğin amaçları ve ilkeleri nelerdir?

B.K: Öncelikle ilkelerden bahsedeyim. İlkelerimiz; tüm öğrencileri kapsayacak, din, dil, ırk, cinsiyet ayrımı yapmaksızın barış ve kardeşlik çatısı altında toplayarak onların sorunlarına, güncel yaşam içinde çözümler üreterek bir birliktelik sağlamaktır. Ayrıca, Kıbrıs'ta gelişen olayları günü gününe takip edebilmek. Amaçlardan da bahsedeyim; birinci olarak sosyal yardımlaşmadır.

Ben daha önce İngiltere'ye gitmiş biri olarak, ordaki öğrencilerin sorunlarını daha iyi bilirim. Mesela düşünün; bir öğrenci bir okula başlayacak ve tanıdığı hiç kimse yoktur. Bu insan ne yapacak, nereye gidecek, mesela bir banka hesabını nasıl açacak? Yani bunlar en güncel sorunlardır.

En basitinden örneklerdir bunlar.

Amacımız, bunları sosyal dayanışma ile çözüme kavuşturabilmektir. İkincisi de akademik yardımlaşmadır. Yine örneklerle devam edeyim, en iyi örneklerle anlaşılır. Mesela ben okursam X bir üniversitede, başka bir şahıs da okursa Y üniversitesinde, her ikisi aynı bölümü okursa bunların içerikleri aynı

değildir, birbiriyle yardımlaşarak bu içerikleri değiştirebilirler ve birbirlerini geliştirebilirler. Ayrıca örgütümüze gönüllü olarak üye olan arkadaşlarımızın başka projeleri varsa, onları da değerlendireceğiz. Bunun yanı sıra Avrupa'dan fon alabiliriz. Avrupa'dan gelebilecek siyasi ya da başka talepler sanırım örgüt kurarsak adımıza gelecektir. Gider ve kendimizi temsil ederiz, sesimizi duyururuz. Amaçlarımız da bunlardır.

KSG: Ne tür etkinlikler yapmayı düşünüyorsunuz?

B.K: Sosyal dayanışmayı artıracak etkinliklerimiz olacaktır. Londra'da koordinasyon kurulunun bir toplantısı olacaktır. Londra'yı biz kendimize merkez belirledik. İngiltere'nin her bir noktasında merkezler belirledik Kıbrıs'taki ilçeler gibi. Şimdi 16 kişilik bir koordinasyon kurulumuz var. O merkezlerden seçilecek kişilerle tüzüğü onaylayacağız ve yasallaştırdıktan sonra sosyal aktivitelere ağırlık vereceğiz.

KSG: Geleceğe dair planlarınız var mı? Varsa nelerdir?

B.K: Şimdilik net birşey söyleyemem. Ama en büyük hedefimiz bu örgütü sağlam temeller üzerinde tutmak ve mesela ben 2-3 sene sonra okulu bitireceğim, benden sonra gelecek nesillerin bu örgütü devam ettirmesidir. Temel hedefimiz budur. Bu örgütün diğerleri gibi 10-15 gün içinde dağılmamasıdır. Sürekliliktir öncelikli planımız. Geriye kalanlar da yasallaştıktan sonra belli olacaktır.

KSG: Teşekkür ederiz, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

B.K: Ben teşekkür ederim, size de iyi çalışmalar.

KIVILCIM

KİM KİMİN YANINDA?

Yakın Doğu Üniversitesi'ne yeni yapılan "Eğitim Sarayı"nın açılışına bir çok siyasi davetliydi.

Cumhurbaşkanı Denktaş'tan, Başbakanı, milletvekillerinden parti başkanlarına kadar birçok önemli zat oradaydı.

Dikkat çeken noktalardan birisi, açılışa gelen tüm siyasilerin konuşmalarında aynı şeyi söylemeleriydi.

Yani, sağ kanattan birisi çıkıp, YDÜ gibi üniversitelerin gurur kaynağı olduğunu, böylesi girişimlerin ve de girişimcilerin desteklenmesi gerektiğini söylediğinde buna şaşırıyorduk.

Ne de olsa paralı eğitim, özel mülkiyet, ticarethaneler onların düşüncelerine uygun...

Ama bu ifadeleri sol kanattan birilerinin kullanması durumunda sorun ortaya çıkıyor.

Mesela "sosyalist" bir partinin başkanı olan M.Ali Talat ya da yine sosyalist bir parti olduğunu iddia eden BKP'nin genel sekreteri İzzet İzcan da aynı şeyleri söylediğinde insanın kafası da karışmıyor değil.

Sosyalizm denilen olay, proletarya diktatörlüğü değil midir?

Eğer bu böyleyse, kendine sosyalist diyenlerin özel mülkiyeti ya da burjuvazinin çıkarlarını savunması yahut ona övgüler düzmesi düşünülebilir mi?

Bunlar öncelikle akla takılan sorulardan...

***

Açılış töreninde Rauf Denktaş da bir konuşma yaptı.

Ancak Denktaş'ın konuşması, diğerlerinin konuşmalarından daha az gelişmişti.

Yani hem sosyalist olup da paralı eğitime karşı çıkmak gerekirken, üniversite ticarethanelerine karşı olman gerekirken aksine bunlara övgüler düzenlerin fikir silsilelerinden daha tutarlıydı Denktaş'ın konuşması.

Ne diyordu Denktaş?

"Buradan Sn. Suat (Günsel) hocaya sormak isterim; KKTC olmasaydı böyle yatırımlar yapılabilir miydi? Arkada bu bayraklar olmasaydı (TC-KKTC bayraklarını gösteriyor) bunları gerçekleştirebilir miydin? Arkada bu resim değil de (Atatürk'ün resmini gösteriyor) başkalarının resimleri olsaydı böyle olur muydu?"

Denktaş doğru diyor;

Gerçekten de uyduruk KKTC olmasaydı, Kıbrıs Türk burjuvazisinin esamesi bile okunmayacaktı.

KKTC sayesinde palazlandılar ve özellikle üniversiteler konusunda kendilerini yetiştirdiler.

Değil mi ama!

Denktaş doğru diyor;

TC bayrağı bu adada dalgalanmasaydı, burjuvazinin çıkarlarını kim beklerdi?

Hem de 40 bin askerle...

Hem kendisinin hem de Kıbrıs Türk burjuvazisinin...

Değil mi ama!

Denktaş doğru diyor;

Arkada Atatürk'ün resmi değil de Lenin'in resmi olsaydı, cidden biz de soruyoruz Suat Günsel'e; özel üniversite sahibi olabilir miydin?

İşte o biraz zordu...

Değil mi ama!

***

KKTC'den kimlerin beslendiği, KKTC'nin kimlerin işine geldiği apaçık ortada...

Peki ne olmalı?

Kıbrıs Cumhuriyeti olduğunda iş değişecek mi?

KKTC'den bıkan halkımız çözümü Annan Planı'nda aradı kaç yıldır.

İktidardaki sınıf aynı sınıfsken, ne değişecek bazı makyajlar dışında?

O yüzden hem Denktaş'ın söyledikleri, hem de sosyalistlerimizin söylemesi gerekenleri söylemedikleri Eğitim Sarayı açılış töreni bizde bu izlenimleri bıraktı.

Gerçekten de sormak gerekli;

KKTC kimin yanında?

Kim, KKTC'nin yanında?

KKTC kimin çıkarlarına hizmet ediyor?

Kim, KKTC'nin çıkarlarına hizmet ediyor?

Düşünelim...

Görüntüyle yetinmeyelim...

E-mail: kspgb@yahoo.com

Soru

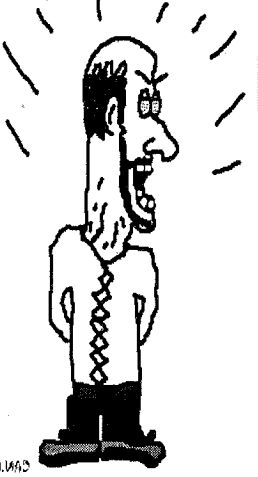
**Türkiye sosyalist olursa
Denктаş Türkiye'ye ana-
vatan demeye devam eder
mi?**

Polemik

**Dünyayı kana bulayan
emperyalistlerin Kıbrıs'a barış
getiremeyeceklerini görmek
için illa Kıbrıs'ta yeniden bir
savaş çıkması mı gerekiyor?**

Üniversite Günlüğü

YDÜ'de hazırlık sınıfına başlayan öğrenciler 50 dolar ödeyip kitap almazlarsa, sınavlara bile alınmıyorlar. Bir öğrencinin kitap alıp almasına okul yönetimi nasıl karışabilir! Ya derlerde verdikleri eğitime güvenmiyorlar, ya da yine para peşinde koşuyorlar! Bizce eğitim tacirlerinin derdi azami kâr. Sizce?

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

1. Sayın bakanlarımızdan Özkan Murat diyor ki, "grev, çalışanın son silahı" Kusura bakma bakan bey ama sen son silah görmemişsin. Tarih bilginde sorun var galiba... Anlarsınız ya!!!

manevi destekleyen bir para babasıymış. Armut dibine düşer derler. Bizim armut (Bush) dibine düşmüş, hatta dedesinin ilham kaynağı Hitler'i bile sollamaya and içmiş! Ama Hitler'in sonu da pek iyi olmamıştı. Hatırlatması bizden...

3. Geçen sayıda bu köşede asgari ücreti 650 milyon diye yazmıştık. Yanlışlık yaptığımızı ve kendisine 23 milyon borcumuz olduğunu söyleyerek asgari ücretin 627 milyon olduğunu

hatırlatan ve hatamızı düzeltten okuyucumuza teşekkür ediyoruz. Okuyuculuk diye buna denir işte. Tebrikler.

Hep biz mi sinirleneceğiz, biraz da bize sinirlensinler değil mi ama...

4. Sanayide çalışan bir işçi, günde 5 tane pencere üretiyor. Patron, bu pencerelerden bir tanesini 200 milyona satıyor. Bir işçi patronuna günde 1 milyarlık mal imal ediyor. İşçinin aldığı günlük ücret ne kadar sizce? Tamı tamına 16 milyon!!! Yorum yok!!! Yorumu işçi yapacak, tokadı işçi vuracak!!!

2. Bush'un dedesi, Hitler'i maddi ve

YdÜ'de öğrenci kıyımı !

Yakın Doğu Üniversitesi, bu yılki eğitim sezonuna "fırtına gibi" girdi. TC uyruklu öğrencilerin elde ettikleri yarım bursların hepsini iptal eden okul yönetimi, kazanılmış hak ya da öğrencinin mağduriyeti gibi konulara aldırış dahi etmedi. Peşin ödemelerde %20 indirim de kaldıran okul yönetimi, öğrencilerin tepkilerine öğrenciyle alay ederek karşılık veriyor.

Kıbrıs'a okumaya gelen yabancı uyruklu öğrenci, geçim sıkıntısı çekmektedir. Ev kirasını karşılayabilmek için (uygun fiyata ev bulabilirse) bir evde 7-8 kişi kalmaktadır. Yurtlar astronomik fiyatlara sahiptir. Barınma,

beslenme gibi temel haklarından bile yoksun bırakılan öğrenci, şimdi de burs kesme ve %20 indirim kaldırma operasyonu ile bir çıkmaza sürüklenmektedir.

Bir çok arkadaşımız üniversiteyi bırakmaktan başka çarelerinin kalmadığını söylemekte, bazıları da dilekçelerini vererek okulu bırakmaktadır.

Kürsülerden "bilim, demokrasi, insan hakları, eğitim, çağdaşlık" diye nutuklar atan ahlaksız burjuvaların eğitimden de bilimden de ne anladıkları ortadadır. Bir anda keyfi bir şekilde

yarım bursların okul tarafından kesilmesi ile öğrencinin okul fiyatına %100 zam gelmiştir. Demek ki niyet, öğrencinin bilimsel eğitimden yararlanması değil, azami kârdır. Bu sorun sadece özel üniversitelerde değil, Türkiye'deki devlet üniversitelerinde de "har(a)ç" maskesi altında yaşanmaktadır.

Öğrenciler, bu haksız ve keyfi uygulamaya karşı güçlerini birleştirmelidirler.

İmza toplama kampanyasından, gösteri yürüyüşlerine, ders boykotundan olayı medyaya taşıyıp gündem yapmaktan, tamamen hukuksuzluk örneği sergileyen okul yönetimini dava etme-

eye kadar bir dizi eylemlilik süreci başlamalıdır.

Bu anlamda da öğrencilerin köken, bölge, ırk vs. ayrımı yapmaksızın birleşmeleri ve ortak sorunları için mücadele etmeleri gerekmektedir.

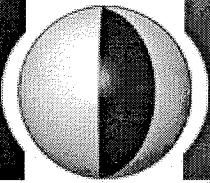
Sorun, sadece TC'li ve diğer yabancı uyruklu öğrencilerin sorunu değildir.

Ortada bir haksızlık vardır ve okuldaki Kıbrıslı öğrenciler de TC'li öğrencilere desteklerini sunmalıdırlar.

Çünkü sessiz kalındıkça okul yönetimi öğrencinin başını daha rahat ezecek, bu sefer de sıra Kıbrıslı öğrencilere gelecektir.

Akılcı davranıp, ortak sorun karşısında birleşmek ve mücadele etmek tek çıkar yoldur.

Sosyalist Gençlik olarak öğrencinin mücadelesinde yanlarında olacağımızı, üzerimize düşeni yapmaya hazır olduğumuzu bildiririz.

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 15

ÇALIŞMA ÜCRETİ I

1. Kapitalist toplumda çalışma ücreti, emeğin fiyatı olarak görünen işgücünün değerinin parayla ifadesidir, fiyatıdır. Çalışma ücreti, kapitalist sömürü ilişkilerini örter ve çalışma ücreti aslında sadece işgücünün fiyatı iken, sanki işçinin tüm emeği ödeniyormuş gibi yanlış bir düşünce uyandırır.

2. Çalışma ücretinin temel biçimleri, zaman başına ücret ve parça başına ücrettir (akort ücret) Zaman başına ücrette, işçinin kazancının miktarı, ürettiği ürünlerin miktarı tarafın-

dan belirlenir. Artı-değeri büyütmek amacıyla kapitalistler, iş yoğunluğunun muazzam bir şekilde artmasına ve işgücünün hızla tükenmesine yol açan çeşitli iş hızını arttırıcı ücret sistemleri kullanırlar.

3. Diğer metallerin fiyatlarından farklı olarak, işgücünün fiyatı kural olarak kendi değerinden aşağıya doğru sapma gösterir. Sermaye, geniş çapta kadın ve çocuk emeği kullanarak ve tarım işçilerine ve sömürge ve bağımlı ülkelerin işçilerine son derece düşük bir ücret ödeyerek, işçi sınıfının sömürülmesini artırır.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.